

Giới thiệu chị Hai Huyền Thoại 12D-1

"Chị Hai" Huyền Thoại 12D-1 là tựa truyện teen xoay quanh một lớp học với 13 thành viên đặc biệt...Có 2 bang phái 2 thế giới đối lập..Với những thành tích phá hoại nổ trời...

Tưởng chừng không ai có thể đàn áp...

Cho đến khi nó xuất hiện. Trở thành lớp trưởng đưa sự nghiệp phá phách lên 1 đỉnh cao mới...9D-1 thành lớp giỏi nhất...

1 ngày chúng nó trở thành những sát thủ, điệp viên...và siêu trộm....???Không những thế nó còn trở thành nữ vương. Với những tình huống khóc giở máu giờ...Rồi đoạn kết sẽ là nước mắt hay nụ cười?

Và cuộc phur lưu chính thức được bắt đầu. Đọc truyện và bắt đầu thưởng thức nhé.

Bạn đang đọc truyện *chị Hai Huyền Thoại 12D-1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Tại trường , phòng Hiệu trưởng:

- Em chắc là muốn học 9D-1 chứ? Thầy Hiệu trưởng ngạc nhiên hỏi

- Vâng, Em chắc mà. Đáp lại là 1 cô gái xinh đẹp với mái tóc tím rực rỡ

"Ồi phí cả 1 nhân tài" Thầy Hiệu trưởng nghĩ thầm- Vậy em đi lấy đồng phục rồi mai đi học nhé.

- Vâng, chào thầy.

Cô gái tóc tím bước ra, khoe miệng khê mỉm cười.

Từ nay cô sẽ là học sinh lớp 9D-1.

.....

Tại lớp 9D-1:

- Ê, tụi bay có thấy lạnh sống lưng không? Tao thấy cứ sớn hết gai ốc nè!!.. Nhỏ Hân lớp phó 9D-1 lên tiếng.

- Ủ tao cũng thấy thế đó. Thành Khánh lớp phó 2 9D-1 gật gù

- Thôi, chắc do chúng mày tưởng tượng ra thôi. Nhỏ Linh Đan nói nhỏ

Hai đứa im lặng rồi chuyên tâm "học bài" tiếp.

Không ai biết rằng đây sẽ là những ngày tháng vui vẻ cuối cùng.

Tại Biệt thự Hoa Hồng:

- Hừm, trường Bewitching nổi tiếng, có 3 loại lớp học:

+Lớp học K-Q: dành cho những thiên tài, nhà toàn đại gia, tỉ phú không thể đắc tội được.

+Lớp học T-D: dành cho học sinh thiên tài nhưng nhà nghèo, khá bình thường.

+Lớp học A-Q: dành cho những học sinh được ba mẹ lót tiền để học.

riêng đây K-Q có lớp 9D-1, nổi tiếng trong giới học đường bởi thành tích phá phách không ai sánh kịp, Em muốn học lớp này sao Lam?

Cô gái tóc nâu khoảng 20 tuổi chau mày lên tiếng.

- vâng chị đừng quá lo lắng em lo được mà. Cô gái tên Lam nhân nhả uống 1 ngụm trà.

Cô đã điều tra rất rõ về lớp học này rồi, cô hoàn toàn có thể lo được vụ này:

Lớp 9D-1, có 12 thành viên chia ra làm 2 bang phái đối lập là bang evil và devil.

Bang evil do Mai Ngọc Hân làm chủ, gồm 6 thành viên nữ. Giỏi các môn võ như Karate, Judo,...chỉ số IQ trên 280/300, khá xinh đẹp, có:

Mai Ngọc Hân

Lê Bảo Trâm

(Sinh đôi)

Lê Bảo Tâm

Hoàng Linh Đan

Lucia Thiên Thư

Vũ Linh Trang

Bang devil do Lôi Khánh và Dương Thần Phong làm chủ, gồm 7 thành viên nam. Giỏi võ chỉ số IQ trên 290/300, đẹp trai gồm có:

Lôi Khánh

Dương Thần Phong

Âu Dương Thiên Long

Trịnh Minh Việt

Lê Thế Minh

Lý Minh Quân

Hoàng Việt Thành

Nhưng thành tích học tập thì rất kém.

Và 1 tương lai không xa cô sẽ những người này sẽ phải nhớ rõ tên của cô:

"Menga Hoàng Nhật Lam"

Bạn đang đọc truyện *chị Hai Huyền Thoại 12D-1* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2

Hôm nay là ngày đi học đầu tiên của nó, với thân phận là học sinh lớp 9D-1, nó vô cùng háo hức, không ngủ được đến nỗi sáng nay dậy muộn mất 15'...

-Aaaaaa....shit ... sao đã 6.40 ' rồi ?- nó hét lớn lao vội xuống giường, do quá vội chân nó bị vướng vào chăn té xuống đất cái Rầm!..

Nhưng đó không phải mối bận tâm lúc này của nó lúc này. Nó lao thẳng vào nhà VS , vừa đi vừa nghĩ " may mà không ai thấy mình ngã không thì xấu hổ chết mất!!"

- Em đi học đây- nó lao thẳng ra cửa vừa lao vừa hét với chị nó trong bếp.

- Ồ, không ăn sáng hả? ... haizzzz con bé này thật là...- chị nó đứng trong bếp thờ dài.

7h8' cổng trường Bewithchi, một vài học sinh vào trường..

7h9' cổng trường Bewithchi, cổng sắp đóng,...

7h9'59" cổng trường Bewithchi...

- Ơi đầaaaaa- Nó hót hả hết lớn nhưng đã muộn cổng trường đã đóng.

Nó đứng ngẩn ngơ trước cổng trường sau 1s suy nghĩ nó quyết định trèo tường.

Tại bờ tường sát nhà xe cô giáo nó vắt trên cây rồi phi thẳng xuống mái nhà, từ đó tiếp đất 1 cách an toàn.

Vừa vượt ngực thở phào nhẹ nhõm, bỗng từ sau vọng lại tiếng nói chuyện tiếng bước chân, nghe có vẻ có rất nhiều người...

Nó nhanh chân né sang 1 bên quan sát tình hình, thì thấy 1 tập đoàn người đang leo tường vào.

"Hả rú nhau đi học muộn hả trời!!" - nó nghĩ thầm định lại gần hơn nữa thì chân đạp phải cành cây khô "CHẾT TOIIIIIIII" nó gào thảm trong lòng.

- AI?- 1 tên con trai hét lớn lại gần chỗ nó.

"Chết rồi" nó vừa than thầm vừa nghĩ cách xử lí.

Tên đó ngày càng lại gần hơn, hít một hơi nó quyết định nhảy ra trước, tên đó thấy nó nhảy ra giật mình lùi lại mấy bước.

- Ngươi là ai? Mau xưng danh cho bản cô nương nhanh lên- một đứa con gái ko biết ở đâu ra hét lớn vào mặt nó

"Con nhỏ này ở ngách cổng nào ra vậy? Xưng danh? Bản cô nương? Nó ở thời kì nào vậy?" - Ngươi là ai? Tại sao ta phải "xưng danh" cho ngươi? - nó cũng không thua kém sấn sổ hét lại còn cố tình nhấn mạnh từ xưng danh.

- Hừm, chắc nhỏ này học sinh mới nhì. Ngươi học lớp nào? Thằng nhỏ vừa lẩy hỏi nó.

- 9D-1- nó lạnh lùng đáp.

- Hả???????? - chúng nó hét lớn.

Nó chau mày nghĩ xem nó có nói sai gì không.

- sao vậy sợ à? Nó cười cợt nhả.

- Hừm hay đấy. Tụi này cũng là 9D-1 đấy - 1 tên đẹp trai trông có vẻ là thủ lĩnh lãnh đạm nói. Có vẻ hắn là người bình tĩnh nhất trong lúc này.

Nó giật mình lùi 9d-1 cũng há hốc mồm

Từ nay bọn nó sẽ có học sinh mới!!!!

Bạn đang đọc truyện *chị Hai Huyền Thoại 12D-1* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Trong khi lũ 9D-1 còn đang bận "nhặt cảm" bị rút từ nãy tới giờ thì nó đã co giò chạy lẹ: - Tôi có việc phải đi rồi bye nhé- Rồi biến mất còn nhanh hơn lúc xuất hiện.

Lũ 9D-1 nhìn theo nó một lúc bỗng đứa nào đứa nấy cười gian tà nhỏ Hân - lớp phó 1 9D-1- đứa con gái thời "vua Hùng còn đg quần tã" lên tiếng đầu tiên: -hôm nay đúng ca nk "trực nhật" lại có trò chơi rồi ha ha ha-Tiếp sau là hàng loạt những tiếng cười rợn người của lũ Evil.

- Để xem đã, nhỏ này không phải dạng vừa đâu, mày cứ cẩn thận đấy - Thằng Kháng lớp phó 2 lên tiếng nhắc nhở nhưng bộ mặt thì ko có vẻ j là đg nhắc nhở.

Lũ 9D-1 cười ha hả rồi thông thả đi vào lớp.

Trở lại với Nhật Lam h/s mới của 9D- 1, hiện tại nó đang đứng chờ trong phòng GV, không hiểu sao lúc vào nghe nó nói là h/s mới lớp 9D-1 cô nào cũng việc này việc nọ rồi đi mất bỏ nó một mình ở đây. Đang định lên lớp 1 thì một bà cô tóc lốm chớm, mặt bơ phờ mặc áo trắng loang lổ màu son khiến nó giật mình hết lớn...

- Á Á Á Á QUỶ MÁ OI!!!!

- Em là h/s mới đúng ko, đừng sợ cô là GVCH lớp 9D-1 đây mà- bà cô già đó mỉm cười nhìn nó để lộ ra hàm răng tuyệt đẹp thiếu mất quá nửa khiến nó một lần nữa giật mình.

- Thôi chúng ta lên lớp nhé- nói rồi bà quay người đi trước, nó cũng miễn cưỡng theo sau. Bà cô đó nhìn vậy mà cũng đi rất nhanh, chẳng mấy chốc đã bỏ xa nó trong khi bà ta đến lớp rồi nó vẫn mò đến bậc cầu thang...

Vừa đi ngang qua cửa sổ lớp đó Nhật Lam không khỏi giật mình lớp đó đưa nào cũng ngồi im như phỗng đặc biệt ai cũng cười quỷ dị nó biết chắc là có bẫy.

Đi đến cửa lớp nó bỗng hết lớn...

Bạn đang đọc truyện *chị Hai Huyền Thoại 12D-1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

- ỦA UFO KÌA!!!! OÁ ĐẸP GHÊ TA!!!!

Trong khi tất cả mọi người đều tròn mắt nhìn nó thì nhỏ Linh Đan nhảy chồm chồm lao đến miệng hét lớn: - Oa UFO mình thích nhất là mấy sinh vật ngoài hành tinh đó.

- ĐỪ..... A.....Á...- cả lớp còn chưa kịp phản ứng thì nhỏ Linh Đan đã trượt chân té nhào, đầu đập xuống đất bất tỉnh nhân sự luôn. Tất nhiên là vì mạch nước ngọt ngào do chính tay người đẹp Ngọc Hân tạo ra chứ sao. Nó đứng ngoài vuốt xoa:" chắc đau lắm nhỉ?" nhưng đâu phải tại nó, đây người ta gọi là gây ông đập lưng ông ấy mà.

Bạn đang đọc truyện *chị Hai Huyền Thoại 12D-1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5

- Huhuhuhuhu mặt mặt quá điiiiiiii- hai nhỏ sinh đôi cứ thế hét dựng lên bên tai chúng nó. Cũng phải thôi sau chuyện hôm qua thì làm sao mà ngẩng mặt cho được nữa chứ.- Hừ, im miệng không nhờ tụi bay thì hôm qua nhỏ đó đã không vênh vào thế rồi- Ngọc Hân cũng không buồn ngẩng mặt nhìn 2 đứa đó nữa.

- Cái lũ óc bò thì chỉ đến thế thôi...

Đang chán thì ông Khánh nhảy từ đâu ra còn bổ sung thêm 1 câu châm biếm khiến bọn nó tức lộn ruột nhưng chỉ còn biết nuốt hận vào trong. Ngọc Hân thì thâm thê trong lòng:" Thù này không trả thì ... thắng Khánh Không phải là người.

Thiên Thư khẽ hất tóc ra sau làm bộ tiểu thư, nhưng lời nói thì mang sức khùng bố không hề nhẹ -" Không biết ai quản lý đàn em không tốt để tự làm mình mất mặt nhỉ?"

Lôi Khánh nín thở, lờm hai thằng lo chơi hôm qua. Minh và Quân thấy vậy không khỏi cúi đầu xấu hổ.

- Thôi đi , chuyện về sau cứ để bọn này xử lý. Lôi Khánh nói rồi biến mất còn nhanh hơn cả lúc đến. Để lại lũ con gái đằng sau cứ tròn mắt nhìn theo.

....

Hôm nay là một ngày khá đẹp trời. Nhật Lam cũng khá vui. Đang định ngâm nga 1 đoạn nhạc mà nó thích nhất thì ...

- Ê, này nhỏ lai Tây không rõ nguồn gốc kia! Ta là Lôi Khánh, hôm nay ta

- Im miệng ta, ông ta là người Hy Lạp, bà ta là người Việt, mẹ ta là người Nhật, ba ta là người lai, ta là con lai Hy lai Việt Lai Nhật người. ă nói cho đàng hoàng đó nha . Không kịp nghe thằng Khánh nói lí do thì nó đã bật lại để phân chận về thân phận của mình. Nó luôn tự hào về thân phận của mình, không ai đc phép chỉ chỗ về thân phận của nó.

- hã.. Thôi mặc kệ người là loại người gì ta đến đây để thông báo hôm nay là ngày tàn của người đó.

Nói đoạn 2 thằng Minh và Quân lao đến còn chưa kịp ra đòn đã bị nó hạ đo ván, thấy không ổn thằng Khánh cùng thằng Việt cũng lao đến nhưng kết cục cũng không khá hơn là bao... Chẳng mấy chốc nó đã hạ đo ván hết lũ tụi nó, và bỏ đi xa.

Thằng Khánh nằm bệt dưới đất hét lớn : - "Menga Hoàng Nhật Lam chúng ta sẽ mãi mãi không đội trời chung!!!"

Bạn đang đọc truyện *chị Hai Huyền Thoại 12D-1* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6

Tại lớp 9D-1, một bầu không khí u ám bao quanh lớp. Tất cả ai cũng mặt nặng mày nhẹ, từ trước tới giờ chúng nó chưa gặp phải ca nào khó như ca này nên không biết xử trí ra sao. Bao nhiêu kẻ bọn nó đã thử hết kết quả chẳng ra sao thậm chí còn bị nó trị cho tơi bời..

- A...A...ĐAUUUUUUU, MÀY MUỐN GIẾT TAO PHẢI KHÔNG ?!!!- do mãi nghĩ kế nên Ngọc Hân lỡ tay dí "hơi" mạnh vào vết thương trên mặt của thằng Khánh khiến nó rú ầm lên.

Thấy vậy Ngọc Hân không khỏi chau mày bĩu môi -Có thể mày cũng kêu cái đồ công tử bột.

- Thế mày cứ thử để nó đâm vào mặt xem.

- Mày là đàn ông mà bị 1 đứa con gái đánh ko biết nhục à mà còn nói...

- Hừ nói thì hay lắm sao mày không @#%* @#%&-*&#@...

- Cái đồ @#%&*&%#@#@%&*

....

Thấy tình hình không ổn Thiên Thư liền lên tiếng đánh lạc hướng trước:

- Sao vụ này không thấy Thần Phong ra tay nhỉ, mọi lần hắn là người chỉ đạo mà.

Hai đứa kia đang cãi nhau chỉ chốc bỗng quay ngoắt 180 độ miệng lảm bảm

- Cũng đúng ha này mày có biết gì ko?

- Mày hỏi tao tao biết hỏi ai?

- Ko hỏi mày thì HỎI AI?

- LÀM SAO TAO BIẾT!!!!

- #%&#@#@#%&%#@#

- @#%&%&#@&#&#&#%

....

Vậy là công cốc rồi thậm trí là còn khiến tụi nó cãi nhau kinh hơn. Haizzzz hết cách.

- Thôi thôi bây giờ ngồi xĩa xối nhau có ích gì, về nghĩ cách đi. NÀO GIẢI TÁN NÀO!!! - cuối cùng Linh Đan ra tay giải tán hết chúng nó rồi biến mất.

...

Bạn đang đọc truyện *chị Hai Huyền Thoại 12D-1* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Thấy tụi nó bỏ đi hết hai đứa chúng nó đành phải ra về, nhưng cũng không quên "đá xéo" nhau trên đường về. Tuy hai chúng nó có vẻ rất ghét nhau nhưng thực ra chúng nó chính là thanh mai chích mễ với nhau từ khi còn nhỏ, nhà sát nhau luôn, cách mỗi bức tường rào. Chẳng hiểu vì sao mà chúng nó cứ cãi nhau hoài nhưng mà ông bà ta có câu thương nhau lắm cắn nhau đau mà.

Vì mãi "câu xéo" nhau nên hai đứa chẳng may rơi vào bẫy của bọn cướp, không đúng hơn là băng đảng lưu manh ở khu phố này mới đúng :

- Này, thằng kia, cả con nhãi kia nữa, mau giao hết tiền ra đây rồi tao cho đi- một thằng "mặt mông lông không bú tí mẹ"(theo nhò Hân nói là thế) chỉ thẳng vào mặt bọn nó hết lớn.

Nhưng thằng đại ca lại tự xưng sinh sự, nhìn Hân từ đầu đến đuôi rồi cười dâm tà: "Hà hà, không hẳn đâu cô em này trông "ngon" lắm, hay là cô em cứ chiều tụi anh đi anh sẽ cho cô em ... chút "đỉnh"... ha ha ha"

Tụi kia thấy vậy thì cười ha hả. Thằng đại ca hớn hờ lại gần, còn chưa kịp làm gì thì bỗng nhiên bị hất ngửa ra sau, té nhào vào người mấy thằng còn lại.

- Mày có gan thì lại đây, con bé này là CỬA TAO nghe chưa,con Á này là NGƯỜI TÌNH của t..... Ui da - thằng Khánh gần động bảo vệ Hân, nhưng lại bị nhò quăng cả cái cặp sách vào mặt.

Mới nghe mấy câu đầu nhò còn đang cảm động gần chết đang ở trên mây, tự dưng bởi thêm một câu khiến nó rớt ngay xuống đất,dập cả mông, vì vậy nó quăng luôn những cái gì nó đang cầm trên tay vào thẳng cái mặt của thằng ó kia:

- Mày nói ai là TÌNH NHÂN của mày?

- Cái đồ ngu tao đang bảo vệ mày đấy!!!

- Á Á vậy mày bảo vệ bao nhiêu cô bằng cách này rồi?

- KỆ TAO!!!

- Kệ mày à, kệ THẾ NÀY này!!!

BÓP... CHÁT... RẦM... RÌNH...

Thế là hai đứa nó lao vào đánh nhau. Bọn kia nhìn thấy thì im lặng trợn mắt một lúc bỗng 1 thằng tóc đỏ loi choi rút con dao ra nhắm thẳng vai thằng Khánh mà nhắm tới.

- Á Á Á Á Á CẢN THẬN

PHẬP!!!!

Bạn đang đọc truyện *chị Hai Huyền Thoại 12D-1* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

- TẤT NHIÊN MÀY NGHĨ MÀY LÀ AI HẢ? TẠI SAO TAO LẠI PHẢI CHO MÀY LÀM LỚP TRƯỞNG? MÀY

- Có chuyện gì xảy ra vậy bệnh nhân làm sao à?- nhưng còn chưa kịp nói gì nhỏ Hân đã bị chặn họng bởi y tá phòng nó. Tất cả đều im lặng, trợn mắt nhìn vật thể lạ mới xuất hiện kia.

15' sau:

Sao khi giáo huấn+ mắng + chửi chúng nó xong cuối cùng bà cô già lẩm nhẩm điều kia cũng chịu đi.

- Này, đề nghị của tôi...

- KHÔNG ĐƯỢC!!!- còn chưa nghe nó nói xong chúng nó đã từ chối thẳng thừng.

Thấy vậy nó liền bĩu môi khinh thường:

- Xí, hóa ra bang chủ bang Evil và Devil nổi tiếng toàn nói xạo không biết giữ lời~ - lời nói của nó đặc biệt mỉa mai, còn cố ý ngân dài mấy chữ cuối để đánh vào lòng tự trọng của tụi nó, quả nhiên có hiệu quả.

- Gì chứ..... hừ nếu mày muốn làm lớp trưởng chứ gì? Tao cho mày làm có gì ghê gớm đâu.- nói xong thằng Khánh lập tức hời hợt nhưng không kịp nữa, biết rõ là nó cố tình mà vẫn ... haizzzz

- Thế nhé mấy người đồng ý rồi nha, hahahahaha.

-.....

Ngày hôm sau, 6.30:

- Bảo vệ đầu mau ra mở cửa cho tụi này nhanh lên- mới sáng sớm mà Linh Đan(ai không nhớ bạn này thì mở lại mấy chương đầu ha) đã oang oang trước cổng trường.

- ĐÚA NÀO ĐẤY KHÔNG XEM MẤY GIỜ..... A HẢ????? Bác bảo vệ còn đang định chửi tiếp thì lập tức há hốc mồm sững sờ.

- Mở cửa đi, lại còn đứng nhìn?- giọng 2 nhỏ sinh đôi đầy khó chịu khiến Bác bảo vệ như cái máy lập tức làm theo.

Cửa vừa mở tụi nó không vào mà lại đi đâu mất, 1' sau lại thấy tụi nó lục đục leo tường vào khiến bác bảo vệ tí xiu.

- Này ai bảo ông mở cửa hả? Đã đến giờ đâu? - Việt Thành quay ra cản nhằn rồi bỏ đi mất.

-- có cái gì đó không bình thường nè

OMG bác bảo vệ xiu rồi, công an à nhằm cứu hỏa không phải... bệnh viện.. gọi cấp cứu nhanh lên!!

....

Hôm nay là ngày bầu lớp trưởng nên tụi nó đến sớm hơn. Mà cũng chả để làm gì, thích thì đi thôi.

- Này tụi bay theo tao chứ- nhỏ Hân mặt hình sự hỏi bọn con gái bên này thằng Khánh cũng chả kém phần.

- Tất nhiên- bọn nó đồng thanh

- Vậy tí nữa bao h tao giờ tay mới được ra nghe chưa?

- DẠ!!!

Và cuộc bầu cử bắt đầu, các cái tên lần lượt được xướng lên, đến tên hai tụi kia tụi nó vẫn không ho he gì. Bọn kia còn đang không hiểu gì thì tên của Nhật Lam được xướng lên. Bỗng nhiên hai bọn nó miễn cưỡng giờ tay bọn kia ngạc nhiên lắm nhưng cũng phải giờ theo.

Và cuối cùng nó thắng với 11 phiếu tròn (Phong Thần không tham gia vì hân nói cuộc bầu trọn này vô bổ)

Trong cái nhìn kinh ngạc của 9 đứa còn lại nó hiên ngang bước lên:

- Cảm ơn các bạn đã chọn, mình hứa sẽ làm 1 lớp trưởng gương mẫu!!

- Hả???

- Cái quái gì thế này???

- F*** thật!!

.....

Ngọc Hân và Lôi Khánh chỉ biết im lặng nghe tụi kia kêu la hỏi lí do, nhìn thấy ánh mắt của nó 2 đứa im lặng sụp mắt. Những ngày tháng sắp tới chắc chắn sẽ không sống yên đây.

Bạn đang đọc truyện *chị Hai Huyền Thoại 12D-1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Họ

Thứ 2, tiết 1:- NGHIÊM, chào cò... CHÀO.

....

- Đây, mọi người không đứng yên một lúc được à?- Nhật Lam xấu hổ nhắc nhở bọn nó. Trong khi cả trường nghiêm túc chào cò thì bọn nó lại không ngừng gây chú ý bởi những hành động ném đá hội đá hội đồng đứng kiêu.

Ngọc Hân thì không ngừng trêu chọc bọn con gái C-1 bên cạnh. Lôi Khánh thì đứng đầu hàng nhưng bắt chuyện xuống tận cuối hàng. Lũ con gái đứa thì tụi năm tụi ba làm bà tám lắm mồm, đứa thì vuốt tóc soi gương yêu điệu ông ẹo thấy mà ghê. Bọn con trai cũng không khá khẩm gì hơn, liên tục bắt chuyện với cái "ăng ten" đầu hàng, số ít thì rút tay túi quần, hờ hững hững hờ, thấy nó nhắc mặc nó luôn.

"OMG chúa ơi mang con đi, mà khoan 1,2,3,4....12???? Thiếu Thần Phong???" Tròi tên này là ma hả? Sao cứ lúc ẩn lúc hiện vậy. Bộ bị ảo tưởng tự nghĩ mình là ninja hả. Còn đang suy nghĩ vẫn vơ giọng hai nhò sinh đôi cắt ngang chỉ tướng tượng vớ vẩn của nó:

- "Lớp trưởng" sao vậy?

- Kệ tôi đi-" làm sao ấy người hiểu được chứ" T-T

- Ủ. Thế là chúng nó lại quay ra nói chuyện tiếp.

- Hà..à nay- "đừng lạnh lùng thế chứ" nó than thầm

- Không phải "lớp trưởng" bảo kệ đằng ấy sao?

- Không... nhưng

- Kì cục!"

Huhu, ý nó không phải thế, ít ra cũng phải dò hỏi lí do chứ. Nếu là "họ" thì đã không như thế rồi. Nhắc đến "họ" tâm trạng nó tệ đi trông thấy.

Tiết 2-9D-1:

Mang theo tâm trạng tồi tệ lên lớp, nó bắt gặp ngay cái cảnh châm lửa cho sự tức giận của nó.

- Lớp trưởng ở lại mạnh giỏi nha, tụi này đi ba tí- Linh Đan hí ha hí hửng xếp đồ.

- ĐÚNG LẠI!!!

- Muốn đi ba phải không? - ánh mắt nó bỗng chờ lên lạnh lẽo khiến chúng nó nổi da gà.

- Đ..đ..đúng- Nhỏ Hân bắt gặp hơi sợ nó

- Sao Không?- Lôi.Khánh hỏi nhưng lại lùi tít về phía sau.

- Không..

Tất cả thờ phào.

- Nhưng...- nó cong môi, ai cũng hóa đá trong giây lát.

- Chạy mỗi người 12 vòng quanh sân trường nghe.
- HẢ Ầ Ầ Ầ??? Vậy tụi này không đi nữa.
- Không đi cũng phải chạy nhanh, chậm 1' thêm 5 vòng.

....

Thế là lớp 9D-1 chạy thực mạng dưới sân trường cả nghìn mét trong trời nắng cháy da. Nó nhìn chúng nó chạy mà nhớ "họ" quá không biết giờ này "họ" đang làm gì? Có nhớ nó không? Nó buồn bã vào trong lớp chờ buồn xem tụi nó chạy nữa. Vậy, cuối cùng nó đến đây để làm gì?

Bạn đang đọc truyện *chị Hai Huyền Thoại 12D-1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Say

-Nắng... nóng... thế này... mà bắt chạy - Đùng.... là ... cái đồ.... độc ác

Hai nhỏ Trâm- Tâm mỗi đứa một câu thay nhau chữu rủa nó, nhưng cũng chẳng thay đổi được gì chỉ tốn hơi, tốn sức thêm 1 vòng 2 vòng... 5 vòng, cuối cùng không đứa nào chịu được nữa lao vào hết chỗ bóng cây , ngồi nghỉ. Đứa nào đứa nấy mướt mát mồ hôi.

- Ê, nhỏ kia đâu- Lôi Khánh hỏi trong khi chẳng thấy nó ở phương trời nào.

- Chắc nóng quá vào điều hòa ngồi- Ngọc Hân cắn nhằn, giọng không giấu nổi sự bức tức, bỗng ai nẩy mắt sáng quắc như đèn pha. Nó vào lớp, chứng tỏ rằng CHÚNG NÓ KHÔNG PHẢI CHẠY NỮA.

Thế là chúng nó nhanh chóng biến vào phòng HT, để lại đằng sau một làn khói mịt mờ. Vừa vào phòng HT tụi nó quậy hết nấc ở trong ý. Đúng 30' sau, sau khi tụi nó ăn+chơi+phá phòng HT thành cái nhà kho. Để lại ông Hiệu Trưởng đang khóc ròng tiếc của, tụi nó lại biến ra nhà vệ sinh chơi... té nước. Sau khi ai nẩy ướt như chuột lột, tụi con cái lại lấy phấn má ra chấm hết lên mặt tụi nó, rồi tất cả giả bộ mệt mỏi lên lớp.

Vừa lên lớp 9D-1 đều thần thờ trước cảnh tượng trước mặt, Nhật Lam mọi khi có mái tóc dài chạm đất, mái được buộc lên, hơi phồng, đuôi tóc còn hơi xoắn, có màu tím nhạt đẹp mắt, thì bây giờ, mái tóc của nó cắt ngắn ngang vai, để mái bằng, hai mai nuôi dài quá ngực và có màu tím than sâu lắng. Ánh mắt nó nhìn về khoảng không gian vô định ngoài cửa sổ, không khó có thể nhận ra nỗi u uất trong mắt nó. Đưa mắt nhìn quanh, bắt gặp mái tóc giả vắt ngang bàn, tụi nó mới chợt hiểu, thì ra bấy lâu nay nó đội tóc giả.

- Chạy xong rồi à?- Nó liếc mắt nhìn tụi nó, ánh mắt nó ngay lập tức khôi phục về bình thường khi thấy tụi nó.

-Hả...À...Ừ- Ngọc Hân còn đang sững sờ thì bị nó lôi về với hiện thực, giọng nhỏ bất giác hơi ngập ngừng.

- Vậy đi ba thôi.- nó hờ hững nói rồi tiện tay cầm mái tóc giả phi vào sọt rác rồi bước ra cửa.

Còn đang giật mình trước câu nói của nó, thấy hành động của nó 9D-1 lại càng kinh ngạc hơn. Còn chưa kịp ý ới gì đã nghe thấy tiếng nó nói:

- Các anh chị.....các người đừng tưởng tôi không biết những việc của mấy người- Mới nói 3 từ đầu nó bỗng im lặng 1 lúc rồi mới nói tiếp. Cũng vì hơi sợ câu tiếp của nó nên không ai để ý tới sự thay đổi này.

- Còn không mau?- nó bức mình, khiến tụi nó nhanh như chớp biến ra khỏi trường.

Tại quán ba nhà họ Lôi:

- Cậu chủ lại dẫn bạn đến chơi à?

- Ừ- Lôi Khánh lạnh lùng đáp, ánh mắt đảo quanh cả quán như tìm kiếm ai đó.

- Thần Phong đến chưa?- nhỏ Hân hỏi trùng câu hỏi mà tất cả mọi người đang thắc mắc.

- Dạ chưa.

Cả đám khẽ gật đầu rồi quay ra quầy ba- nơi mà nó đã ngồi yên vị được 1 lúc rồi. Bỗng bầu không khí lại trở nên có chút gượng gạo khi nó chỉ ngồi yên mà không nói gì.

- 'Lớp trưởng' chắc đến những nơi như thế này nhiều rồi nhỉ? Vậy 'lớp trưởng' gọi rui đi- thấy bầu không khí trở nên bất thường Linh Đan đành lên tiếng trước phá bỏ sự im lặng đang kéo dài này.

Nhật Lam nghe vậy quay sang nhìn Linh Đan 1 lúc, rồi giờ tay chỉ liên tiếp về phía phục vụ, khiến tụi nó bắt đầu nghi ngờ nó chưa đến đây lần nào:

- Chai kia, Chai kia, chai kia nữa....

Sau một lúc rui đã chất đầy bàn, nó mới hài lòng bỏ tay xuống còn tụi kia thì trở mắt ra nhìn. Nó tiên phong cầm 1 chai lên tu hết 1 nửa, tụi con trai thấy vậy cũng không kém phần, mỗi đứa 1 chai thì nhau uống. Bọn con gái thì chỉ dám dùng cốc nhỏ để uống chứ không dám dùng cả chai để tu như nó. Nhưng từ lượng của nó thì lại quá kém, mới uống được 3 chai mà đã say lừ đừ, không biết gì nữa.

- Này... anh chàng đẹp trai...hức... lại đây ...uống với tôi...hức- nó cười khà khà quay sang vỗ vai 1 người con trai bên cạnh, không ngờ đó lại chính là Thần Phong. Bọn kia bắt gặp nổi da gà.

- Cô say rồi- hần lạnh lùng đáp, mặt vô cảm

- Không!!! ...tôi không say...hức- nó nhăn mặt phản đối.

-.....

Thế là nó cứ ngồi lải nhải một mình, nói rất nhiều, chuyện trên trời dưới biển, tụi nó càng nghe sắc mặt càng tối lại. Cho đến khi nó ngủ thiếp trên quầy. Lỗ tai chúng nó mới được yên.

- Đưa cô ta về nhà đi- Thần Phong đẩy nó đang bám chặt hần ra.

- Bọn mình không ai biết nhà cô ấy cả- Lôi Khánh nói khiến Thần Phong sầm mặt.

- Vậy đưa cô ấy về nhà mình đi.- Lucia Thiên Thư lên tiếng. Vậy là tụi nó quyết định quăng nó về nhà Lucia Thiên Thư.

15' sau nhìn nó ngủ ngon lành trên giường. Tất cả im lặng nhìn nhau, kéo nhau ra ngoài bàn chuyện. Lúc say vô tình nó đã tiết lộ 1 bí mật của nó khiến tụi nó đau đầu từ nãy đến giờ. Một lúc sau tụi nó cũng đi đến quyết định cuối cùng....

Bạn đang đọc truyện *chị Hai Huyền Thoại 12D-1* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Chúng Ta Sẽ Lập Nên Huyền Thoại.

Nhật Lam tỉnh lại sau con say. Khẽ cử động, ngay lập tức, một cơn đau ập tới, đầu nó đau như muốn nổ tung, cảm giác chệnh choáng khiến nó muốn chi muốn ngất xỉu. Lết cái thân tàn ma dại xuống đường, mắt nhắm mắt mở nó bước vào nhà VS...- Ui da cái @%&*¥Łç€©@#*- nó hét lên, bực bội đập tường. Tụi kia nghe tiếng nó, chạy vào thì bắt gặp ngay tình cảnh này. Chúng nó thật sự không biết nên khóc hay nên cười nữa, Nhật Lam tưởng đây là phòng nó liên lao bữa, không ngờ lao trúng bức tường. Thế là giận cá chém thớt, cô nàng cứ thế chửi giậm luôn vào cái tường đáng thương.

- Cô dậy rồi à?- cuối cùng Lucia Thiên Thư đành lên tiếng, liếc nhìn bức tường nứt ra từng mảng, có mảng còn rơi xuống đất, cô đành nuốt nước mắt vào trong, hận không thể mang nó ném ngay qua cửa sổ.

Thấy tụi nó tập trung hết ngoài cửa, nó đành miễn cưỡng nở nụ cười méo mó:

- Sao tôi lại ở đây?

- Cô say, không ai biết nhà cô, đây là nhà Lucia.- thấy Thần Phong ăn nói cụt lùn, không một từ thừa nó liền thâm chiêu rửa tên này quá kiêu lời, bộ nói thì sợ tổn nước bọt à? Nhưng nói đi cũng phải nói lại, hần nói thể này tiết kiệm thời gian hơn hần, cứ nói mãi thì...

Do dự một lúc nó lại hỏi:

- Hôm qua tôi có nói gì không?

- Có rất nhiều là đằng khác, cô cứ lầm nhảm mãi có cho...

- Thôi, thế là đủ- nó chặn ngay lời Lôi Khánh, nói gì mà nói lảm thề, cứ kiêu lời như tên Thần Phong phải không ?

- Cô còn nói về cái gì 1E,2E...8E, còn về trường MezTin (Min chém gió,nên đừng ai đại mà lên Google search nhé), còn...

- CÂM NGAY!!!- nó gầm lên, ánh mắt bỗng trở nên âm u, đáng sợ, hai tay nắm chặt nổi rõ cả các khớp. Trông nó như 1 con quỷ khát máu hết như hôm qua... Tất cả bỗng nhớ lại cảnh tượng ngày hôm qua:

Nó sau khi nốc 1 chai whisky, nửa chai Vodka, nó nằm lệt bệt trên quầy, say tí bì.

- Hức... anh đẹp trai...zô với em. hức- nó ôm tay Thần Phong lắc qua, lắc lại

- Cô say rồi.- hấn lạnh lùng thốt lên 3 từ

- Hứ hức... ai say?

" mukashi mukashi aru toroko ni

aku- gyaku hidou no oukuko no...."- lời bài hát Daughter of evil của kagamine Rin - người mà nó hâm mộ, vang lên.

-Cô có điện thoại kìa- giọng hấn vô cảm vang lên

- Kệ đi....- nó uống vừa lắc đầu, nhưng bất gặp ánh mắt giết người của hấn đành miễn cưỡng lấy ra nghe. Là chị nó gọi.

-À lố...hức... bà chị xinh đẹp...của tôi hức à.

" Alo Nhật Lam à? Em đang ở đâu đấy? Em sao thế"- giọng nói trong điện thoại đầy vẻ ân cần lo lắng dịu dàng, nghe mà muốn tan thành nước. Thật không thể tin được, Nhật Lam ăn nói tho lỗ cục cằn lại có 1 người chị dịu dàng đến vậy.

- Tôi...hức...đang uống rượu...với bạn..hức.. thì sao..?- nó nói năng hết sức vô lễ với chị nó khiến tụi nó không khỏi chau mày.

" Em.em"- giọng người trong điện thoại thoáng cao vút.

- Tôi thì sao...hức

" Về ngay"- giọng chị nó đầy tức giận vang lên.

- KHÔNG- giọng nó còn tức giận hơn. Rồi nó cúp máy ném thẳng chiếc oppo vào tường. Chiếc điện thoại vỡ tan. Mảnh vỡ bay tứ tung.

Tất cả quán ba im lặng như tờ. Khách thấy không ổn liền chuyển về hết. Nó đang rất tức giận vô cùng tức giận. Chị nó là ai? Sao cứ xen vào, cuộc đời nó vậy?

Liếc nhìn tụi nó trừ vài người còn chưa hoàn hồn sau hành động của nó. Im lặng một lúc nó quay ra cười trừ với tụi nó rồi nói năng lưu loát, trôi chảy không giống như lúc này:

- Thực ra, khi tôi sinh ra tôi đã bị lạc mất ba mẹ ruột...- vừa nói xong nó bất gặp ngay ánh mắt ngạc nhiên của mọi người.

- Tôi bị mang nhầm về một gia đình khá giả ở 1 làng, con họ đã chết vì sinh non nhưng họ không biết và mang tôi đi...- bất gặp ánh mắt thương cảm của mọi người nó chưa xót kẻ tiếp.

- Tôi đã lớn lên ở đó, hồi ấy tôi làm lớp trưởng của một lớp quậy nhất trường, tôi đã rất vui, rất vui, nhưng đến năm lớp 8, chị tôi là Nguyệt Nữ đã mang tôi đi, không cho tôi cơ hội để nói lời tạm biệt, và khi đến đây tôi đã tìm thấy được mọi người, nhưng có vẻ khởi đầu cũng không thuận lợi lắm- nói đến đây nó ngừng lại uống sạch nốt nửa chai Vodka.

Tất cả im lặng, thì ra đây chính là lí do mà nó muốn làm lớp trưởng, thì ra..

Thế là nó uống say tí bì rồi nằm vật ra ngủ.

Quay lại với hiện thực:

- Cô đừng lo, tụi này rất biết giữ miệng, làm sao có thể tiết lộ bí mật của lớp trưởng tụi này được- giọng Ngọc Hân vang lên đầy ý cười.

- Lớp trưởng này, tại sao chúng ta không tạo nên huyền thoại nhỉ?- Lôi Khánh vừa giứt lời nó ngay lập tức ngẩn ngơ, sững sờ.

Nhưng chỉ vài giây sau nó khôi phục dáng vẻ thường ngày, bật cười tà mị:

- Sẽ tạo nên huyền thoại, nhất định chúng ta sẽ tạo nên huyền thoại.

Tất cả bật cười ha hả, ai cũng vui vẻ. Những ngày sau này sẽ thú vị lắm đây.

Minkyô xin chào các bạn. Mình rất cảm ơn các bạn đã ủng hộ chuyện của mình. Thank you so much!!!

Bạn đang đọc truyện *chị Hai Huyền Thoại 12D-1* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: 9A-1

Biệt thự Sapphire:- Nhật Lam dậy đi em, muộn học rồi đó- Nguyệt Nữ- chị của Nhật Lam nhẹ nhàng gọi nó dậy nhưng có vẻ kết quả không được tốt cho lắm.

- Kệ đi!

- Không được, em dậy mau- chị nó kiên quyết lắc đầu, tìm mọi cách dựng nó dậy nhưng hễ vừa kéo nó ngồi dậy một là nó lại nằm vật xuống ngủ tiếp, hai là nó như người không xương éo là dựa vào người chị nó. Cuối cùng cuộc chiến dài 10' đồng hồ đã kết thúc, và tất nhiên chiến thắng sẽ thuộc về đồng bunn nhào Nhật Lam, chị nó đành bỏ tay, khóc dở mếu dở đi ra ngoài.

1 tiếng sau:

Nó đứng trước cổng trường đang khép chặt, uể oải ngáp một cái rồi quàng cặp sách qua tường xắn tay áo chuẩn bị trèo trong khi mắt vẫn nhắm tịt...

- Hây,đợi đã!!

Nghe tiếng gọi nó lười nhác quay đầu thì thấy cả lớp 9D-1 đang bình thân tiến về phía nó, xem ra có đồng minh rồi. Bỗng nó quay lại, nở nụ cười tươi như nắng hạ với chúng nó, và đợi trong khi chúng nó còn đang ngẩn ngơ thì nó lại buông 1 câu nói nhẹ như không:

- Kệ các người- rồi quay sang tiếp tục trèo.

-....

Thấy nó tuyệt tình như vậy, ai cũng nhún vai rồi lấy đà phi qua tường nhanh chóng trong khi nó còn đang vất vẻo trên bờ tường rồi đi trước. Ông bà ta có câu "có qua có lại mới vừa lòng nhau" mà.

- Ủa ủa, kia có phải 9D-1 không nhì?- nghe thấy tiếng nói, nó liền quay ra ngoác xem ai vừa phát ngôn ra câu vừa rồi thì bắt gặp ngay một con nhỏ chẳng có gì đặc biệt cả. Đang định nhảy xuống hỏi tội nhỏ đó thì... váy nó vướng vào mấy cái thanh nhon trên bờ tường, đang loay hoay thì ...

- Tường ai, thì ra là 9D-1- Lại nữa nhưng lần này là 1 cô gái rất xinh đẹp, khiến người ta vừa nhìn là không rời mắt ra được. Ngũ quan thanh tú, dáng người thanh mảnh, nước da trắng nõn, mịn màng. Khuôn mặt thon nhỏ với các đường nét hết sức thanh tú, mái tóc đen nhánh buông xõa sau lưng. Cả bộ đồng phục bình thường kia khi khoác trên người cô ta thì lại toát ra vẻ thanh tao, kiêu sa. Tại sao khi nó mặc bộ đồng phục này chỉ làm tăng thêm độ lưu manh của nó nhì? Nhìn trông cô ta có vẻ dịu dàng dễ gần, nhưng nó bỗng lại có một ảo giác trong ánh mắt kia là cả một thế giới khác, độc ác, tàn bạo, bi thương và khoan đã đó chẳng phải là..... trong phút chốc nó kinh hoàng phát hiện ra cô ta không phải người bình thường mà cô ta

Quay ra lại thấy thấy tất cả mọi người sững sờ thì nó liền dùng chân đá mạnh chiếc giày búp bê vào đầu nhỏ Tâm khiến nhỏ kiêu oai oái:

- Này á đó là là ai vậy?

- À, đó là lớp trưởng 9A-1, Trương Thùy An. Cô ta là hotgirl số 1 của trường ta cũng là kẻ thù truyền kiếp của chúng ta từ lớp 1 đó. Thoạt nhìn là loại yếu điệu thực nữ nhưng thực ra là loại rắn độc, thủ đoạn vô biên. Fan và những người nguyện chết vì cô ta không ít đâu. Tính ra cũng phải 3/2 học sinh bao gồm cả nam cả nữ trường này đấy. Vì vậy chính đại ti Ngọc Hân cũng phải kiêng dè cô ta 1 phần đó, tốt nhất sau này...Á đâu rồi?- sau khi kể vanh vách về cô ả Trương Thùy An này, Bảo Tâm có ý tốt định nhắc nhở nó thì đã chẳng thấy nó đâu nữa.

-Hi!!!

- Á Á Á Á Á Á- nghe thấy tiếng Trương Thùy An và tiếng nó, nhỏ Tâm liền quay ra thì thấy ngay cái cảnh mà khiến tất cả hóa đá trong giây lát.

Nó...nó...cô ta...cô ta...họ..họ... đang...

Bạn đang đọc truyện *chị Hai Huyền Thoại 12D-1* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Thách Thức

- Nhỏ kia, hôm qua mày làm gì tao mày có nhớ không? - Ai da, Linh Đan có tiếng chó sủa ở đâu vậy, điếc tai quá đi, tự dưng làm mất nhã hứng đi chơi của bốn cung à.

- Nó thì cũng không biết, chắc chó nhà ai xông xích đó mà.

- Mi.. hử!! Con nhỏ chết dẫm kia!

- Hà?

- Mi đó.

Nhật Lam tròn mắt nhìn cánh tay đang chỉ về phía mình, giật mình tỉnh mộng. Đến bây giờ nó cũng không biết tại sao mình lại đứng đây và nghe "kịch nói" nữa. Xem nào...

15' trước:

Nó đang say giấc nồng trên bàn học thì..

- LỚP TRƯỞNG, ĐI ĐÂU ĐÂYYYYYY? - Ngọc Hân cứ thế hét vọng bên tai nó.

- Hà?- nó mơ màng tỉnh dậy, không buồn mở mắt ra nghe nhỏ Hân liếng thoảng về những địa điểm đi chơi. Cuối cùng đành gật đại một cái kết thúc sự lăm điều của Ngọc Hân. rồi gục xuống ngủ tiếp...

Quay lại với hiện tại:

Sau vài phút hồi tưởng, nó nhớ ra lúc Ngọc không ngừng kể lể, nó đã gật đại rằng đi đến công viên giải trí RL. Nhưng.. hiện tại nó, đang đứng ở sân trường mà. Hình như, lúc bọn nó đang đi dưới sân trường, và chạm mặt 9A-1 thì phải và tiếp theo thì xảy ra chuyện như trên.

- Nhỏ kia, hôm qua mi dám.. làm cái việc bẩn thỉu kia với ta ư?- Trương Thùy An tức giận hét lên với nó.

- À..chỉ là 1 ít tóc thôi mà, có cần ki kiết thế không?- nó nghiêng đầu nhìn Trương Thùy An khiến cô ta tức ói máu.

Chỉ là hôm qua, nó nhảy từ sau lưng Trương Thùy An "xin" một ít tóc của ả thôi. Thật ra là khiến nhỏ sở hữu quả đầu như siêu mẫu Xuân Lan thôi mà. Ý nói mai sau Trương Thùy An sẽ thành "siêu mẫu" phiên bản lỗi đó mà.

- Mi còn dám nói, mi cắt trộm tóc của ta khiến ta thành ra thế này mà còn dám nói?

- Nhưng thành thật mà nói, mi để thế này... trông giống... ả nam ái nữ lắm hahahaha - nó bật cười lớn cùng với 9D-1 khiến Trương Thùy An giận tím mặt.

- Hử, mi chỉ giới giờ trò hèn hạ thôi có dám thi quang minh chính đại với ta không?- Trương Thùy An bỗng vênh mặt nhìn nó. Cười gian tà.

- Thi gì?

- Trong 1 tháng nếu người khiến 9D-1 đạt được hạng ưu thì ta sẽ làm theo ý người muốn.. còn nếu thua mi biết phải làm gì rồi đấy.

Tất cả tụi nó giật mình nhìn nó, việc này.. thực sự rất khó.

- Được- nó kiên quyết gật đầu khiến cả lớp 9D-1 kinh ngạc nhìn nó, còn Trương Thùy An thì đắc thắng mỉm cười:" Để xem lần này mi sẽ làm thế nào"

...

Các bạn thân mến. Rất xin lỗi vì để mọi người đợi lâu. Mìn trân trọng thông báo có 1 tin vui và 1 tin buồn.

Tin vui là... đã có lịch ra chap rồi mọi người sẽ không phải đợi chờ mòn mỏi nữa. Vào thứ tư và chủ nhật mình sẽ ra chap mới, nếu nhanh sẽ được hai chap, còn nếu chậm chỉ được một chap vào chủ nhật thôi. Mình hứa sẽ cố gắng ra chap thật đều nhé. Mong mọi người vẫn tiếp tục ủng hộ.

Còn tin buồn là: mình hay thất hứa lắm nhé, mong mọi người thứ lỗi trước.

Cảm ơn!!!

(Biết rằng sau khi thông báo tin buồn mọi người sẽ không ngừng "quyên góp" gạch đá cho mình. Mình "cảm ơn" và sẽ cất gạch đá đợi khi nào đủ sẽ

xây nhà nhé. Amen! Xin chúa thứ lỗi cho con! Amen!)

Thank you!!!

Bạn đang đọc truyện *chị Hai Huyền Thoại 12D-1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Bất Trắc

Kì thi sát hạch 1:

Reeeeeeng

- Hết giờ, các em ngừng tay.

Ngoài phòng thi:

- Tớ được loại tốt* rồi.- hs1 méo mào

- Tớ cũng thế, đề này muốn hạng Ưu khó lắm.- hs2 nhăn nhó

...

(*: ở trường Bewitching tính theo xếp loại không tính điểm. Học sinh thi sẽ được cung cấp một chiếc máy tính, đề thi, đáp án sẽ được học sinh nhập vào máy tính, đến khi hết giờ máy tính sẽ tự cập nhập xếp loại cho thí sinh thi ngay tại chỗ.)

Tại lớp 9D-1:

- Ê, tụi bay làm được hạng gì?- Nhật Lam chống cằm hỏi tụi nó với ánh mắt mong chờ.

- Ưu!!!- mặt nhỏ Hâm tỉnh bơ khi đề cập đến thứ hạng mặc dù bình thường nó chẳng bao giờ được xếp loại trên TB cả.

- Ưu....

- Ưu....

....

Sao khi 10 đứa khác mặt tươi như hoa kèm một tên mặt mày lúc nào cũng lạnh như băng đồng loạt thông thứ hạng, bỗng một "tên" lén lén đi ra ngoài cửa...

- Cậu đi đâu vậy, Âu Dương Thiên Long?- nghe giọng nói đều đều vô cảm xúc của nó, Âu Dương Thiên Phong bất giác nổi da gà toàn thân hóa đá trong giây lát.

- Sao vậy? Cậu muốn đi đâu?- không biết từ lúc nào, nó đã đi đến cạnh hắn, hay tay khẽ đặt trên vai hắn không hẹn mà cùng siết lại, mỉm cười đầy "thiện chí".

- Tôi...tôi- thấy bộ dạng nó như vậy, Âu Dương Thiên Long bỗng trở nên hơi mất tự nhiên, lời nói cũng trở nên lắp bắp.

Nó khẽ nheo mắt lại, sát khí từ từ tỏa ra:

- Ý cậu là gì?

- Thực ra...chuyện thứ hạng...tôi không chắc...mình được hạng...uu...

- Cái...gì!??- nó tưởng mình nghe nhầm vội hỏi lại.

- TÔI KHÔNG CHẮC MÌNH ĐƯỢC HẠNG... uu.- Âu Dương Thiên Long hét lớn nhưng để cuối lại mắt hết dũng khí, lời nói bỗng nhỏ như muỗi kêu.

Nó thấy như ai vừa tạt một gáo nước lạnh vào người sững sờ một lúc bỗng nó cảm thấy máu nóng dồn lên não, tức giận ném cả tập sách bên cạnh vào

người Âu Dương Thiên Long khiến hắn hét ầm lên.

- CẬU ĐI CHẾT ĐI, CẬU CÓ THÙ VỚI TÔI PHẢI KHÔNG? BAO NHIÊU CÔNG TÔI CHUẨN BỊ MÀ CẬU LẠI...!??

- TÔI NÓI TÔI KHÔNG CÓ Ý MÀ...

AAAAAA!!

BỐP, BÌNH, CHÁT, RẦM...

...

- Dừng lại!- thấy họ ồn ào như vậy Dương Thần Phong tức giận lên tiếng, nhưng nó vẫn bỏ ngoài tai, tiếp tục bạo hành Âu Dương Thiên Long.

- Tôi nói dừng- lại- thấy nó không thèm nghe mình nói hắn không lắng nghe thêm mà trực tiếp nắm tay nó lôi ra khỏi Âu Dương Thiên Long đang bị nó túm tóc.

- Hừ, buông ra coi.- bị hắn kéo lại nó từ từ bình tĩnh rồi nhanh chóng kéo tay ra thoát ra khỏi bàn tay của Dương Thần Phong. Thấy nó đã bình tĩnh hơn, hắn liền buông tay nó ra nhưng vừa buông nó liền cầm luôn con chuột máy tính phi một lực không hề nhẹ về phía Âu Dương Thiên Long.

CỘP!!!

- Á Á Á Á Á

- Ha ha, đáng đời mi..

-...

Ném xong nó cảm thấy thoải mái hẳn nhưng người nào đó thì đang đau khổ ôm đầu ở góc phòng. Cuối cùng, Dương Thần Phong cũng đành kéo nó lại không quên giữ chặt đồng thời cất tiếng nói:

- Chuyện này là thế nào?- nó ngẩng đầu nhìn xung quanh xong mới biết hắn đang nói với Âu Dương Thiên Long nó bỗng than thầm" tên này bộ nói thêm vài câu thì chết à?"

Lúc này Âu Dương Thiên Long đang nhăn nhó bỗng cất giọng đầy "ai oán"

- Tôi bị người ta hại..

- CẬU NÓI THẾ MÀ CŨNG NÓI ĐƯỢC À, CÓ ĐÚNG CẬU LÀ THÀNH VIÊN 9D-1 KHÔNG ĐÂY? - Nghe Âu Dương Thiên Long nói vậy nó con tức giận vốn đã xẹp xuống lại bùng lên, nếu không vì Dương Thần Phong dứ lại, chỉ e nó lại xông vào cho tên kia một trận như từ nũa.

Thấy mình đã được an toàn, Âu Dương Thiên Long thở phào kể lại sự việc.

Thì ra lúc sắp hết giờ, một con nhỏ đeo cặp "đít chai" dày cộp choáng gần hết khuôn mặt va vào hắn. Do vội quá hắn liền bỏ qua cho nhỏ đó, nhưng khi kiểm tra lại bài mới phát hiện ra bài mình mất trắng. Có lẽ vừa rồi nhỏ đó lỡ tay chạm vào nút xóa hết, thế là hắn cuống cuống làm lại, từ được từ mất, chính tả sai lung tung, cuối cùng do máy tính cập nhập chậm (tại ông viết sai tùm lum mà) nên hắn cũng không biết kết quả thế nào nữa.

- Cậu...đúng là đồ ăn hại!!!

- Tôi đâu biết chứ!!!

- Hai người thôi đi.

- Đúng đó, bây giờ quan trọng phải xem xem cô ta là ai đã.- hai nhỏ Trâm- Tâm thay nhau đưa ra ý kiến, nó nhìn hai nhỏ rồi lại liên tưởng đến upin and ipin trong bộ phim cùng tên.... Mà nó có liên quan gì đến việc này chứ? Nó lắc đầu xua tan ý nghĩ vớ vẩn vừa hiện lên trong đầu mà không biết đây là một mắc xích khá quan trọng trong việc này.

- Họ nói đúng đó, nhưng làm sao ta tìm được cô ả đó? - Lôi Khánh lên tiếng thắc mắc.

- Nhưng lỡ là do cô ta vô tình thì sao?- Ngọc Hân cũng nghiêng đầu hỏi tụi nó.

- Ừm, vấn đề này...

- Kiểu đó chắc cô ta có ý rồi...

...

Lớp 9D-1 dần chìm vào trong những tiếng bàn tán, dự đoán, không khí ngày càng chìm xuống dần dà trở nên thật nặng nề.

- Thôi, có ý hay không cứ bắt về tra hỏi là biết- cuối cùng Dương Thần Phong đành lên tiếng cắt đứt sự lăm điều của tụi nó.
- Ủ nhưng có thật các người IQ đều trên 280 không đó?- nó thắc mắc một câu hỏi không liên quan nhưng lại khiến 1 số người giật thột.
- Đúng!!- Dương Thần Phong khẳng định nhanh chóng nhưng tất cả những người còn lại chỉ im lặng không nói gì. Nó bỗng hiểu ra tất cả thì ra... tưởng thế nào.. hóa ra...

Bắt gặp ánh mắt chế diễu của nó, ai cũng xấu hổ cúi đầu.

- Thôi việc quan trọng nhất là tìm á đó đã, chuyện khác cứ bỏ qua đi- Nhật Lam cao giọng.

Tất cả liền đồng tình chuyện gì vậy giờ cũng không quan trọng quan trọng nhất bây giờ là tìm xem á đó là ai và có mục đích gì đã

Bạn đang đọc truyện *chị Hai Huyền Thoại 12D-1* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Quyền Sách Kỳ Lạ Và Những Giác Mơ

"Chú chim nhỏ nhỏ... vui hót rộn ràng...một bầy chim lớn....cất cánh bay cao...." ai đang hát đó? Nó vừa mở mắt, liền ngậy người nhìn xung quanh. Là một khu vườn lớn, nhưng nó đang ở lớp học mà? Nhưng là ai đang hát? Nó liền chạy về nơi phát ra tiếng hát, chạy được một đoạn, nó dừng lại, tiếng hát phát ra sau bụi cây này, nó đưa tay vén bụi cây lên. Bỗng một ánh sáng vô cùng chói mắt phát ra khi nó vén cao bụi cây, nó liền nhắm tịt mắt đồng thời hét lên....

-Lớp trưởng!!!

-Lớp trưởng...dậy...dậy...tan học rồi!

Nhật Lam mơ màng tỉnh dậy đúng hơn là bị tát đau nên mới tỉnh. Vừa mở mắt, thấy Linh Đan chuẩn bị giáng thêm cái tát nữa, nó liền bật dậy, né người:

- Hây, tôi tỉnh rồi, bình tĩnh, đừng nóng..

-Vậy thì tốt, cuối cùng cũng được về- Linh Đan thờ phào nhẹ nhõm, vừa định về thì bị tụi nó bắt ở lại kêu nhỏ này dậy. Mà gọi nó ư? Thôi rồi...Lượm ơi!

-Tôi về trước nhé?

-Ừ, bye bye!

-Bye!

Nó thu dọn sách vở, ngoáp ngán ngoáp dài đến nỗi nước mắt cứ chảy ra. Lại giấc mơ đó. Nó đã mơ giấc mơ đó mấy ngày hôm nay rồi.

"Bộp"

Vừa quay đầu nó liền thấy 1 quyển sách lạ rơi từ trong ngăn bàn ra, màu sắc rất kì dị, xanh xanh đỏ đỏ, càng kích thích nỗi tò mò của nó. Quái lạ, quyển sách này từ đâu ra đây? Nó ngồi đây một thời gian rồi mà có thấy gì đâu? Nghĩ vậy, Nhật Lam nhanh chóng cúi xuống, ngó, mồm mồm một hồi nhưng.....

chẳng thấy gì cả!

-Haizz, mình lại nghĩ xa rồi. Nhưng...- nó giờ quyển sách lên, trên đó ghi : "歴史 : 伝説の戦士たち

-tiếng Nhật ư? Rekishi:..... Densetsu no.....sen..shi-tachi... ?- nó ngạc nhiên, sao một quyển sách Nhật lại xuất hiện ở đây? Hơn nữa nếu dịch ra, dòng chữ ấy có nghĩa là: "Lịch sử: Chiến binh huyền thoại?" Sự ngạc nhiên khiến nó không kịp mở trang đầu tiên ra, trong đó lại toàn là...tiếng Việt?

- Chiến binh huyền thoại: là những người tham gia chiến đấu bằng nhiều cách khác nhau để chống lại tổ chức MG- một tổ chức luôn nghiên cứu những phát minh điên rồ, để chống lại toàn thế giới...

.....

-haizz chắc là đũa nào bị chuunibyou* để lại đây mà- nó lắc đầu định đem quyển sách vứt vào thùng rác nhưng...

-Á- Nhật Lam đưa tay lên xem, thì thấy ngón cái bị cắt một đường, xem lại thì thấy kẹp cuối quyển sách có lưỡi của một con dao rọc giấy, lúc này ánh chiều tà hắt vào khiến nó lóe lên một màu sắc kì dị...đỏ như máu!

Nhật Lam giặt mình, liền làm rớt quyển sách xuống dưới đất, đúng lúc này từ quyển sách bung ra một bức ảnh.

Nó cúi người nhặt tấm ảnh lên, là ảnh chụp một cô gái, chắc tầm tuổi nó, cô gái có mái tóc dài, hơi rối, mặt mũi cũng hơi lem, cô vận một bộ quần áo màu đen bó sát, trên ngực đeo một chiếc huy hiệu hình bông hoa hướng dương, ở giữa có 2 chữ nổi: SS. Nền khung cảnh là một buổi chiều tà, cô gái đang hơi cúi người, hai tay vòng ra sau, bàn tay phải nắm lấy bàn tay trái, đằng sau là một chiếc xe màu đỏ méo phần đầu, kính thì vỡ, lốp xe cũng bị xịt, nói chung là thảm hại vô cùng. Cô ấy cười tươi, tuy mặt mũi tèm nhem nhưng, chắc cô ấy có một ngũ quan rất thanh tú, nhất là nụ cười có thể làm bừng sáng cả bức ảnh mặc dù khung cảnh có tàn tạ thế nào.

Nhưng cô gái này nhìn đi nhìn lại, lại có vẻ hao hao ...giống nó? Lật mặt sau ảnh ra, bức ảnh ghi ngày 9 tháng 12 năm 1995, còn ghi chú: nhiệm vụ 4: hoàn thành, ký tên : Sunshine.

Đây là ai? Sao người này lại giống nó thế, nhìn sơ sơ cũng phải đến 7-8 % chưa chẳng đùa. Nhưng, đôi mắt cô ấy có vẻ già dặn và dịu dàng hơn nó nhiều. Người ta nói: con mắt là cửa sổ tâm hồn quả không sai. Nhìn vào đôi mắt ấy nó như nhìn thấy cả một thế giới khác, nó dần đắm chìm, bên tai văng vẳng tiếng hát của hai người, một lớn một nhỏ:

"Chú chim nho nhỏ... vui hót rộn ràng...một bầy chim lớn....cất cánh bay cao...."

Là giọng của một đứa bé gái, non nớt, giọng hát rất hay, còn có cả giọng của một phụ nữ, giọng rất trong và cao. Hai giọng hát hòa với nhau. Nó mơ màng nhắm mắt, thấy mình đang đứng trong một khu vườn lớn, có rất nhiều cây, còn có hoa nữa, là hoa oải hương, một vườn rộng toàn mùi hoa oải hương thơm ngát, nó bước đi trên con đường dài trải đầy sỏi đá, dần dà Nhật Lam nhìn thấy 1 người phụ nữ, một đứa trẻ đang vui đùa, miệng còn cất cao bài hát vừa rồi, bỗng người phụ nữ quay ra gọi tên nó...

- Nhật Lam..

- Nhật Lam..

-NHẬT LAM, EM SAO VẬY?

-Hả?!- nó choàng mở mắt, ngây ngốc nhìn khung cảnh xung quanh, vẫn là lớp học, nhưng khung cảnh bên ngoài trời đã tối om. Còn trước mặt nó là chị gái nó, đằng sau còn có mấy vệ sĩ. Cúi đầu nhìn lại tình trạng hiện giờ, thấy mình đang ngồi bệt dưới đất và dựa vào chân bàn, tay phải vẫn cầm tấm ảnh đó, sách vở có nó rơi bung vãi trên sàn nhà, nó hốt hoảng bối tung đồng sách vở thì thấy quyển sách kì lạ kia vẫn còn nguyên trên sàn nhà.

-Lam, em sao vậy? Có gì không ổn à?- Nguyệt Nữ lo lắng khi thấy bộ dạng hốt hoảng của nó.

-Không, không có gì- Nhật Lam cố gắng điều chỉnh nhịp thở ổn định lại. Không hiểu sao, khi không nhìn thấy quyển sách đó, nó lại cảm thấy sợ hãi và mất mát.

-Sao chị lại ở đây?- nó ngẩng đầu hỏi chị nó.

-À, chị thấy mãi em không về nên mới đi tìm, điện thoại em thì không gọi được, chị liền gọi hỏi bảo vệ thì bác ấy bảo chưa thấy em về, chị liền đến đây thì thấy em đang ngồi ở đây khiến chị sợ hết hồn. Nhưng sao em lại ngồi ở đây? Không khỏe chỗ nào? Có cần đi bác sĩ không?

- Em ổn mà, về thôi.

-Thật chứ?

- Thật mà, đi thôi.- nó đứng dậy cầm cặp bước ra ngoài. Chị nó thấy thế cũng chạy theo.

...

Ngồi trên xe, nó lôi từ trong cặp quyển sách kia ra, chắc chắn đây không phải quyển sách của ai đó mắc chứng chuunibyou như nó nghĩ. Hơn nữa, quyển sách này lại xuất hiện trong ngăn bàn nó. Đối với việc vào dãy Kd này đã khó, vào lớp 9D-1 này còn khó hơn. Chứng tỏ, chủ nhân quyển sách này không đơn giản. Quyển sách này còn phủ một lớp bụi khá dày ở trước nhưng ở sau lại không có, chứng tỏ nó nằm đây đã khá lâu, hơn nữa, nó lại không hề biết gì. Tấm ảnh này, cả lưỡi dao dính cuối sách, dòng chữ tiếng Nhật, rồi cả giấc mơ kì lạ khi nhìn vào mắt người phụ nữ trong ảnh nữa, nó đã mơ giấc mơ đó rồi, chỉ là lần này rõ ràng hơn rất nhiều. Tại sao nó lại xuất hiện vào thời điểm nó và 9D-1 đang gặp rắc rối? Tất cả chỉ là sự trùng hợp đến bất ngờ hay là một sự sắp xếp tỉ mỉ đến từng milimet?

*hội chứng mà người mắc thường vì xem nhiều anime và manga và tưởng mình có siêu năng lực kèm theo những việc làm khác thường, cái này đã dựng thành một anime mang tên : Hội chứng tuổi teen, bạn nào muốn biết rõ hơn thì xem nhé.

T/g: với chương mới này mình có hơi chỉnh sửa lại chương trước một chút nhé, chỉ một chút thôi, nên nếu không có thời gian thì mọi người không phải xem lại đâu.

Chương 17: Tiểu Thư Nhật Lam???

- Lam, dậy đi, chị...hà?- Nguyệt Nữ vừa đẩy cửa vào ngay lập tức bị cảnh tượng trước mắt làm giật mình. NÓ ĐANG NGỒI TRƯỚC GUỒNG CHẢI ĐẦU TRƯỚC GUỒNG. Nhưng đó không phải là điều quan trọng, quan trọng là bây giờ mới 7h, còn quá sớm (7h mà sớm hà bà nội?!!).Hơn nữa hôm nay là chủ nhật.

Nguyệt Nữ mắt chữ O mồm chữ A, trơ mắt nhìn một lúc, rồi dừ nguyên bộ mặt đó đi ra khỏi phòng, vừa tự nhủ:"Chỉ là mơ thôi, một giấc mơ hết sức hoang đường".

-Onee -chan(chị hai)?- Nó quay đầu nhìn chị nó.

Nguyệt Nữ giật mình, quay đầu một cách khó nhọc như một rô bốt:

- Em gọi chị?

-Vâng, onee-chan- nó gật đầu.

Ngay lập tức chị nó lao đến, vừa sờ chán, vừa xem xét nó từ đầu đến đuôi:

-Em sao vậy?Hôm qua đập đầu vào đâu rồi đúng không? Đã thế còn học kiểu ăn nói nửa Tây nửa Ta nữa là thế nào? Hay là....

-Onee-chan, stop, em chóng mặt quá.

Chị nó quay mặt ra chỗ khác, nước mắt chảy ròng ròng:"Em mình chắc chắn bị sao rồi". Đã thế nó còn chơi hăm 3 thứ tiếng một lúc.

Thấy chị gái cứ thần thờ, không lời thôi nhiều nó kéo vai chị mình,để chị ấy nhìn thẳng vào mắt mình đồng thời cất giọng nghiêm túc:

-Onee-chan, từ bây giờ em sẽ gọi onee-chan là onee-chan, và quan trọng hơn, em muốn học làm một tiểu thư, chị hiểu không? Không hiểu cũng không sao, chị chỉ cần giúp em thành tiểu thư trong thời gian ngắn nhất là được, này onee-chanmm...

-Đánh chị đi!- Chị nó thần thờ ra lệnh

BỐP!

- Á, sao đánh đau vậy?Nhưng không sao, đây không phải là mơ. Cũng tốt, chị sẽ giúp em, nhanh bắt đầu bài học đầu tiên.- Chị nó hưng phấn vô cùng, mặc dù bị tát cho đỏ ửng cả khuôn mặt mà cứ như vừa vớ được cục vàng, khiến nó thậm hoài nghi có phải nó vừa đánh nhầm vào huyệt nào không nữa?

Ngay lập tức chị nó kéo nó nhanh ra khỏi phòng, miệng thì cứ luyên thuyên đủ thứ. mà không để ý, ánh mắt nó cứ nhìn chăm chăm vào một quyển sách kì lạ trên bàn:

"Lịch sử: Chiến binh huyền thoại"

Cánh cửa phòng vừa đóng sập, gió bên ngoài cửa sổ liền thổi mạnh vào trong. Một bức ảnh trên bàn liền bay lên, lộn vài vòng trong không trung rồi bay vào gầm giường, và nằm yên vị ở đó, tờ giấy bên cạnh bức ảnh cũng bị rơi xuống đất, một tờ giấy với vón vện 4 từ được lặp đi lặp lại: điệp viên sunshine-Ss

Ngoài vườn:

- Nào muốn làm tiểu thư, em phải học cách uống trà- Chị nó vừa nói vừa vỗ vỗ tay, một bàn trà ngay lập tức được bày biện đầy đủ trên khu vườn lớn sau nhà nó.

-Nào bây giờ em hãy nhìn chị làm mẫu.- Chị nó thông thả ngồi xuống ghế, nhìn nó rồi nói:"Ngồi xuống đi" Nó cũng ngồi xuống, chân bắt chéo chữ ngũ(=_=)

- Nào bỏ chân xuống-chị nó chau mày nhìn nó. Nghe vậy nó vội vàng bỏ chân xuống, nhưng do quá vội, khi co chân đầu gối nó đập thẳng vào bàn trà, khiến cốc, đĩa, bình trà.... đổ hết xuống đất, thậm trí còn rót một chút nước trà vào váy trắng của chị nó.

- Á, em xin lỗi.á- do quá hấp tấp đứng dậy, nó làm cả bàn trà đổ luôn về phía chị nó, không những thế, khi chạy ra định đỡ mấy cốc trà chuẩn bị rơi nó dẫm phải chiếc váy dài mà chị nó cất công chọn cho nó, rồi té rầm xuống đất. Mà bình trà mà nó vừa cầm được khi chiếc bàn sắp đổ liền bay vèo trên

không rất cao, nước trong bình theo lực vạn vật hấp dẫn đổ ào ra ngoài và đổ hết sạch vào người chị nó.

- A...ha...ha- nó méo mặt, nhưng chiếc bình cũng chẳng thoát khỏi quy luật tự nhiên, sau khi bay trên không sẽ rơi xuống, thấy chiếc bình lại nhằm thẳng chỗ Nguyệt Nữ mà rơi xuống, nó bật dậy, rất may lần này không vướng vấy vốc gì hết, nhưng do mồ hôi chân ra quá nhiều, chiếc giày búp bê phản chủ tuột phần gót chân ra, lại một lần nữa nó té nhào khiến chiếc giày bay về phía sau. Éo le hơn là chị nó vừa né được cái bình lại ăn đúng chưởng: Dép khing công, của nó, vì chạy vòng ra sau đúng thời điểm nó nhìn thấy cái bình. À quên, chiếc bình vừa rồi lại rơi đúng đầu Nhật Lam khiến nó cảm đầu xuống đất.

Một cảnh tương hải hùng chưa từng có xảy ra khiến giúp việc chỉ biết đứng đơ ra. Một lúc sau mới nhớ ra, chạy lại đỡ 2 cô chủ đáng thương của tụi nó.

Lúc này, một vệ sĩ áo đen chạy vào nói thầm với chị nó rồi chạy ra ngoài, thực ra là anh ta phải cố gắng lắm để không bật cười ha ha khi nhìn thấy cảnh tượng vừa rồi.

- Được rồi, việc uống trà cứ hoãn lại đã, 9D-1 đến tìm em kia@_@.- Nguyệt Nữ loạng choạng đứng dậy, thất tha thất thiếu đi vào trong nhà cùng mấy người hầu(em khâu phục khả năng chịu đựng chị). Lúc này, nó vớ tạm cái khăn trải bàn lau qua qua bùn đất trên mặt, miệng lẩm bẩm"Chắc chắn bàn trà này có vấn đề"

Cảm ơn lời nhận xét của bạn "Bà bà Dương" và "Băng Moon" mình sẽ cố gắng sửa lại trong thời gian sớm nhất, nhưng về phần tiêu đề, mình đã thử sửa vài lần từ lâu rồi nhưng không biết do điện thoại hay do cái gì mà nó không đổi. Còn về lỗi chính tả và vài lỗi khác, mình sẽ sửa, nhưng thực sự điều kiện thời gian không cho phép, nên nhiều lúc mình có thể viết sai hoặc viết tắt, mong các bạn thông cảm! Cảm ơn trước!

Bạn đang đọc truyện *chị Hai Huyền Thoại 12D-1* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Shiny-Sining

Tại phòng khách, đám 9D-1 đang ngồi ăn bánh uống, trà hết sức bình thường nhưng vừa nhìn thấy lớp trưởng của mình, ai đang ăn bánh liền nghẹn lại ho sặc sụa, ngay đến người luôn bình tĩnh như Lucia Thiên Thư cũng phụt hết nước trà ra bàn hết âm lên:

- CÁI ĐỒNG GÌ KIA ?!!

- Cái gì mà đồng này đồng nọ, tôi là người, có tên có họ đằng hoàng, đừng có ăn nói khó nghe thế!!-Nó quệt bùn đất trên mặt, trừng mắt nhìn tụi nó. Cái thái độ gì đây chứ, đang bức chết đi được mà vừa bước chân vào phòng khách liền nhìn thấy bộ dạng của chúng nó khiến nó vừa tức vừa xấu hổ.

- Cậu...chui từ chỗ nào ra mà bẩn thế- Linh Đan nhìn nó, khó nhọc cất tiếng hỏi, nhìn nó bây giờ không khác gì ăn xin, không phải, ăn xin chỉ rách và có mùi, còn nó, từ đầu đến chân toàn là bùn với nước trà, chỉ một từ...tôm.

- Tôi chui từ đâu ra đâu có liên quan đến mấy người, lên phòng tôi, ngồi đợi tôi đi tắm, CẢM táy máy lung tung- nó bây giờ "thẹn quá hóa giận", không còn cách nào giữ chút thể diện cho mình nữa nên đành cau có bỏ đi, đứng thêm tí nữa chắc nó độn thổ mà chết quá.

Cả đám nhìn nhau, nhún vai rồi đi theo nó. Vừa bước chân vào phòng, tất cả đều choáng ngợp trước căn phòng này, không phải nó quá to hay quá đẹp mà bởi vì...nó quá ngăn nắp, sạch sẽ. Dường như khi xây phòng này, mọi vật đã được định sẵn ở một vị trí nhất định, tất cả mọi thứ từ cái tủ, cái giường cho đến cái bàn học đều được sắp xếp chuẩn đến từng milimet. Cứ ngỡ nó là người sống tùy tiện, hay chí ít, phòng nó cũng toàn đồ ăn hay manga gì đó, không ngờ phòng nó lại sạch sẽ, gọn gàng như thế này khiến cả đám hơi giật mình.

- Ê, lớp trưởng, hình như cậu vào nhầm phòng chị cậu rồi- Lucia đang chìm ngập trong sự choáng ngợp, với tay tìm nó mà mắt vẫn dán vào căn phòng. Với mỗi cuối cùng cũng tìm được một cánh tay, liền nắm chặt kéo về phía mình. Ai dè, nó không những không nhúc nhích mà nhỏ còn cảm thấy khác thường, tay nó lúc nào lại to và cứng như vậy chứ, hơn nữa lại không một chút bùn đất. Vừa quay ra, nhỏ liền chạm phải bộ mặt không cảm xúc của Thần Phong, cúi đầu nhìn xuống thì thấy nhỏ đang nắm tay hắn liền buông ra rồi cười hì hì, quay ra chỗ khác, mặt cũng hơi đỏ lên.

- Cậu có điên không, phòng mình lại còn vào nhầm được?- nó gất lên, cuối cùng chúng nó nghĩ nó như thế nào vậy? Mang theo tâm trạng buồn bực vào nhà tắm, nó đóng cửa thật mạnh, vài giây sau lại thò đầu ra:" CẢM táy máy", rồi chui vào mà không để ý đến khuôn mặt đỏ ửng của Lucia Thiên Thư.

Ở ngoài, đám con 9D-1 liền đi vòng vòng ngắm nhìn căn phòng một cách toàn thể. Căn phòng khá rộng nhưng có rất nhiều đồ khiến người ta cảm giác nó hơi nhỏ, nhưng không tạo cảm giác chật hẹp vì đồ được sắp xếp khá khoa học. Căn phòng có cửa ra ban công, ở đây có thể nhìn toàn cảnh căn nhà cũng như cảnh vật xung quanh. Giữa phòng có một cái bàn khá thấp, có ghế giống cái gối vuông, chắc đây là bàn truyền thống bên Nhật. Giường nó khá rộng, hai ba người nằm vẫn vừa, có thiết kế đơn giản, đệm rất êm có màu trắng tinh khôi, đầu giường có kệ sách gắn sâu vào tường, trên đó có truyện, ảnh, một vài con búp bê bé bằng bàn tay hình Hatsune Miku và Kagamine Rin-Len. Bàn học của nó có lẽ là thứ to và nhiều đồ nhất, ngoài gắn với tủ sách, nó còn để một chiếc máy tính để bàn, sách vở, vaid khung ảnh và khá nhiều đồ cá nhân. Tủ quần áo cũng không lớn, màu tím nhạt, ở trong thì chưa biết vì chẳng ai dám mở. Ngoài ra còn khá nhiều đồ khác như tủ đựng đồ, gấu bông to,....

-Ê, các cậu xem này- Bảo Tâm và Bãi Trâm bỗng hét lên kinh ngạc. Cả lũ liền chạy ra xem, thì ra là một bức ảnh chụp nó, không có gì đáng nói nếu nó trong hình trông chỉ tầm 12, 13 tuổi. Không chỉ riêng bức ảnh này, trong phòng khá nhiều ảnh của nó, không phải là nó bị thất lạc và vừa tìm lại ba mẹ không lâu sao? Cứ cho tìm được bố mẹ trước một năm đi chẳng nữa, không phải, nó đang rất shock, tâm trạng đầu mà chụp những tấm ảnh này, trong ảnh tâm nào cũng thấy nó cười rất tươi, không giống diễn kịch lắm. Càng tìm hiểu, chúng nó lại thấy, sự hiểu biết của mình về cô gái này thực ra chỉ là con số 0. Trong lúc còn miên man suy nghĩ, nó đã đi ra từ lúc nào.

-Ê, mọi người sao vậy?- nó nhướn mày nhìn cả lũ, đưa thì ngẩng đầu nhìn trần nhà, đưa thì chống cằm suy tư, ngay cả Dương Thần Phong cũng hơi nhíu mày suy tư. Nghe tiếng nó, ai cũng giật mình, như vừa được kéo về thế giới hiện tại. Nhìn thấy nó đã ra khỏi phòng tắm, Ngọc Hân liền lên tiếng đánh lạc hướng nó.

-Oa, cuối cùng cậu cũng trở lại hình người rồi.

-Cái gì? Tôi lúc nào chẳng hình người.

-Cậu có nhầm không?

-Cái bộ mặt đó là sao chứ, vừa rồi là bất cần thôi...

...

Thấy nó chỉ mãi cãi nhau với Ngọc Hân, chúng nó dần tản ra khỏi khu vực đó. Lúc này Lucia liền đi theo Dương Thần Phong ra một khúc khuất ánh mắt của nó, nói nhỏ:

- Cô gái này có điều gì đó đang giấu chúng ta thì phải.

-Ừm, Menga Hoàng Nhật Lam, tôi biết cô ta đến đây chắc chắn phải có mục đích nào đó.- Dương Thần Phong khẽ gật đầu, ánh mắt toát lên sự nguy hiểm.

-Chẳng lẽ ngay từ đầu anh đã biết nên mới im lặng?- Lucia thực sự ngạc nhiên.

-Ừm, chỉ là không chắc chắn lắm, nhưng có một điểm tôi vẫn chưa hiểu..

-Là gì?

-Nhà Menga vốn có ba người con...

-Hả?

-Họ có một cặp sinh đôi long phụng là anh và chị của Nhật Lam, và cô ta, nhưng từ đầu tôi chỉ thấy chị cô ta, không thấy anh cô ta đâu cả.

-Có thể anh ta đi đâu chẳng?

-Không thể nào, tôi đã thử điều tra anh cô ta đã mất tích đã được một thời gian, và cũng chính là khi cô ta xuất hiện. Hơn nữa lúc 5 tuổi tôi có sang đây vài lần và nếu không lầm lúc đó tôi có gặp một cô bé, khoảng 4 tuổi gì đó, cô ta nói mình là tiểu thư nhà Menga.

-Không thể nào- Lucia lúc này đã bị shock nặng, gần như không thể thốt lên lời nào.

-Quan trọng là tôi đã cho người thử tìm hiểu và chuyện cô ta từng sống ở một làng quê là có thật.

-Rốt cuộc chuyện này là thế nào, sao càng nghe em càng không hiểu vậy?

-Chính tôi cũng không hiểu nữa, tôi cần thêm vài dữ liệu nữa, trước hết em đừng nói chuyện này với họ, đợi bao giờ tôi điều tra rõ ngọn ngành lúc này nói cho họ biết cũng chưa muộn.- Dương Thần Phong lạnh lùng nhìn Lucia

-Em hiểu rồi.- Lucia gật đầu, vẻ mặt vô cùng trịnh trọng.

-Tốt lắm- Dương Thần Phong khẽ mỉm cười rồi quay người đi ra chỗ nó đứng. Lucia liền ngây ngốc đứng im một chỗ, mắt mở lớn, quen biết hán từ nhỏ mà đây là lần đầu tiên hán cười với nó, chỉ là khẽ nhếch môi cũng khiến nó mất hồn..

-Lucia, lại đây đi- đến khi Linh Đan quay ra gọi nhỏ, nhỏ như bưng tỉnh, liền mỉm cười thật tươi: -Ừ

-Hả?- Linh Đan cũng bị bộ dạng của nó làm cho giật mình, quay ra nhìn Dương Thần Phong mặt không cảm xúc rồi nhìn nhỏ, khẽ môi giật giật.

-Rồi, mina, tôi có chuyện muốn nói- Nhật Lam nghiêm túc nhìn mọi người xung quanh.

-Chuyện gì cũng được, trước tiên xuống khỏi ghế cái đã, sau đó nói bằng tiếng Việt cho mọi người nghe.- Ngọc Hân lườm nó.

- Nhưng..

-Nhanh lên tụi này mới nghe.

Nó chề môi nháy xuống ghế thế rồi..

-Ế ế sao cậu thọt lôm vậy? Bình thường đâu có lùn thế này.- Âu Dương Thiên Long nhướn mày nhìn nó, lúc nãy đứng xa không để ý, bây giờ lại thấy nó lùn lùn..

-Chẳng lẽ, mọi khi cậu đi giày độn hả? Không ngờ giày búp bê cũng độn được hả?-Ngọc Hân liền làm vẻ đăm chiêu suy nghĩ, câu trước câu sau đều có ý châm chọc nó, rồi bật cười ha hả cùng tụi nó khiến nó muốn độn thổ ngay lập tức.

-Mấy người...-Nó nghiêng răng đầy tức giận nhưng lại khiến chúng nó cười to hơn.

-Ê, ai nói cậu dễ thương chưa? Nhìn lùn lùn thế này yêu ghê ý- Lôi Khánh ra vẻ nghiêm túc nhìn nó nhưng đến từ cuối lại bật cười khiến nó chỉ muốn cho tên chết bầm này một đao ngay lập tức.

-Câm hết, tôi gọi các người đến đây chỉ để hỏi các người muốn trở thành anh hùng không? Trở thành một shiny-shining.

-Ha ha ha...hả..HẢ~

Tất cả mấy giây trước vẫn còn cười đến giây tiếp theo ngay lập tức há hốc mồm sững sờ. Chỉ có Dương Thần Phong từ đầu tới cuối chỉ nhíu mày mà không lên tiếng gì cả, trên khuôn mặt bộc lộ cảm xúc phức tạp.

Bạn đang đọc truyện *chị Hai Huyền Thoại 12D-1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Bắt Đầu

Gần đây mình nhận được một số nhận xét rằng mình quên nhân vật xung quanh Nhật Lam, nên từ đây 14 thành viên ai cũng sẽ có lời thoại riêng, sẽ có một số bạn tên sẽ hơi lạ với độc giả. Vì một số lý do cá nhân nên mình không thể sửa lại toàn bộ các chương trước được nên mình xin lỗi trước vì thiếu sót này nhé, nhưng khi toàn bộ truyện này mình sẽ sửa lại các chương đó để cho câu chuyện hoàn thiện hơn. Mong các bạn tiếp tục ủng hộ. Chúc các bạn đọc chuyện vui vẻ!

-Lớp trưởng à, có phải cậu ngã bị đập đầu rồi không?- Lê Thế Minh như gặp phải quỷ.

-KHÔNG, có mà cậu mới bị đập đầu ý, tôi đâu có rảnh mà gọi mấy người đến đây rồi nói đùa vài câu xong đuổi các người đi về. Tôi chưa đến mức vô công rồi nghề như thế. Trước khi nói làm ơn suy nghĩ đi nhé, đừng có phát ngôn những câu thừa như thế, rồi người ta nhận xét là n-g-u đó, nghe chưa?- chỉ một câu nói thốt ra theo bản năng của Lê Thế Minh mà khiến cậu ta bị nó nói cho một tràng dài khiến cậu ta chỉ biết im lặng đứng nhìn, không dám nói ra câu nào linh tinh nữa. Cũng khiến cho đám còn lại suy nghĩ lại xem nói gì mới không bị chửi oan.

-Nè, vậy shiny-shiny là gì?- Sau một hồi suy nghĩ, Trịnh Minh Việt lên tiếng đầu tiên.

-Good, câu hỏi hay. Ê Lê Thế Minh, cậu tên Minh nên hãy nói ra những câu thông minh như Trịnh Minh Việt đi, dù sao cậu cũng đã 15 tuổi rồi nên biết cách ăn nói đi.- Được nó khen nhưng Trịnh Minh Việt cũng chẳng biết nên vui hay buồn nữa, nhìn cái vẻ mặt như chị hai của nó khiến cậu ta cảm thấy khó chịu thế nào ý. Nhưng nó tất nhiên không cảm thấy vẻ mặt của mình làm sao cả, làm bộ nghiêm túc:

-E hèm, quy tắc của tổ chức là trước bí danh của mỗi thành viên, nam phải có thì shiny, nữ sẽ phải có shiny, còn vì sao thì đừng hỏi vì tôi cũng chẳng biết hề hề.

Ách, thế loại gì đây? Trong khi tụi nó lắc đầu ngao ngán về nó thì Lucia nhảy bèn phát hiện ra một điều:

-Tổ chức mà cậu đang nói là tổ chức nào vậy? Tôi chưa bao giờ nghe đến quy tắc này ở bất cứ tổ chức nào cả.

-À, cậu không biết cũng phải, đây là tổ chức hoạt động bí mật, không có một ai ngoài thành viên biết về nó cả, nó gọi là: Sun shiny shiny, gọi tắt là Sushinny.

-Vậy sao cậu biết về nó?

-Điều này tôi phải giữ bí mật nhưng trong thời gian cùng chiến đấu, tôi sẽ nói cho mọi người biết.

-Chiến đấu? Ý cô là gì? Rốt cuộc tổ chức này để làm gì?- Ngọc Hân nhíu mày nhìn nó, nhắc mới nhớ, tụi nó chưa hỏi mục đích của tổ chức này.

- Sushinny thành lập bởi 4 người là Aida Reika, Hoshizora Tsubomi, Mishou Kenta, Nguyễn Minh Hoàng, để chống lại tổ chức MG. Sushinny được sáng lập ra để ngăn chặn họ, họ đào tạo ra rất nhiều chiến binh mạnh mẽ nhưng đều lần lượt bị đánh bại, ngay cả Hoshizora Tsubomi, Nguyễn Minh Hoàng đều bỏ mạng. Aida Reika do sử dụng "Okiku" quá nhiều nên đã mất đi khả năng chiến đấu, còn Mishou Kenta mất một tay, mất một mắt và đang tìm kiếm những tài năng mới. Và chúng ta đã được chọn.

- Khoan đã, trước hết tôi không hiểu cái gọi là "Okiku" đó là gì, thứ hai, 4 người thành lập ra cái tổ chức đó người thì chết, sống thì cũng chẳng nguyên vẹn gì, cô muốn chúng tôi đẩy chúng tôi vào chỗ chết đúng không? Thứ ba, họ không phải là người Nhật sao, vậy cứ để cho nước họ lo đi sao lại dính dáng đến Việt Nam? - Lôi Khánh lên tiếng khiến ai cũng đồng tình.

- Mọi người, làm ơn. - nó nhìn mọi người bằng ánh mắt cầu khẩn mà trước đây chưa từng có.

- Xin lỗi nhưng câu trả lời của tụi này là không. - Ngọc Hân lắc đầu, chuyện này vượt quá khả năng của tụi nó, dù gì chúng nó mới 15 tuổi, chưa ai muốn chết cả.

- Tôi tham gia! - Dương Thần Phong bỗng nhiên lên tiếng sau một thời gian im lặng, nhưng lại khiến tất cả sững sờ.

- Cậu điên rồi. - Á Dương Thiên Phong không chịu được hét lên

- Cậu có biết mình đang làm gì không. - Lôi Khánh nhú chặt lông mày, không hiểu rốt cuộc tên này muốn làm gì nữa

- Lucia, mau nói cho cậu ta hiểu đi. - Ngọc Hân vội kéo tay Lucia Thiên Thư, nói gì thì nói nhưng cũng không thể trơ mắt đứng nhìn bạn bè đi vào chỗ chết được. Nhưng câu nói tiếp theo của Lucia lại khiến nhỡ ngàng người:

- Tôi cũng tham gia.

- Hai người đứng là hết thuốc chữa rồi. - Linh Đan khẽ lắc đầu.

- Mọi người không phải đã coi Nhật Lam là lớp trưởng, như vậy cô ấy cũng là một thành viên trong đại gia đình 9D-1. Chúng ta không thể trơ mắt đứng nhìn người thân gặp đối mặt với nguy hiểm được. Huống chi phải vinh dự lắm mới được chọn làm chiến binh giữ hòa bình cho thế giới. 9D-1 mạnh mẽ, không tham sống sợ chết mà tớ biết không phải thế này, mọi người đừng khí của mọi người đâu hết rồi? Nhật Lam chắc cũng phải có lý do riêng mới làm vậy, mọi người sẽ cùng giúp cô ấy chứ? - Từng lời nói của Lucia đều đánh vào tâm lý khiến tất cả đều rơi vào trạng thái suy tư lưỡng lự.

- Nói chung tớ sẽ tham gia. - Lucia quả quyết.

Tất cả im lặng nhìn nhau, cuối cùng thờ dài thườn thượt:

- Bỏ tay rồi, tớ thua, tớ tham gia, cậu đứng là chị hai của cái lớp này, ngay cả Lucia lẫn Thần Phong đều theo cậu cả. Nhưng cậu phải giải đáp những thắc mắc của chúng tôi đó. - Lôi Khánh gơ tay đầu hàng.

- Chị hai ư? Cũng đúng chứ, chị hai mà đã nói là không được từ chối, tham gia thì tham gia, sợ gì chứ, các cô gái đã đến cơ hội chứng tỏ rồi haha. - Ngọc Hân bật cười ha hả.

Tất cả thủ lĩnh trong lớp đều đã tham gia tất nhiên những người còn lại cũng không sót lại đằng sau:

- Oke, ăn chơi không sợ mưa rơi.

- Ai da, coi bộ không tham gia không được rồi.

- Tôi tham gia.

- Xem xét lại có vẻ làm anh hùng cũng không tệ.

...

- Mọi người- nó xúc động nhìn tất cả.

- Ê, còn không mau? - Ngọc Hân quay ra gọi nó. Tất cả 9D-1 đã xếp thành vòng tròn, để tay vào giữa, chừa lại một chỗ cho nó. Nó mỉm cười, Nhẹ nhàng bước ra đặt tay lên đó. Rồi tất cả đồng thanh, cùng hát tay lên cao:

- 9D-1, sẽ chiến thắng!

Nó khẽ mỉm cười, từ khi tụi nó chấp nhận tham gia, một cuộc chiến kinh hoàng sẽ bắt đầu, có thể mọi người sẽ hối hận khi đã đồng ý tham gia, tất cả ai có liên quan, MG sẽ điều không bỏ qua cả, những thế hệ đi trước đều có kết cục rất thảm thương. Nó không thể nói trước được điều gì cả, Nhưng, có một điều nó rất chắc chắn, nó sẽ bảo vệ tất cả mọi người, vì nó là:

"Chị hai, huyền thoại 9D-1"

Bạn đang đọc truyện *chị Hai Huyền Thoại 12D-1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Gặp Gỡ

Thứ 2 ngày X tháng Y năm ZZZZ, tại trường Bewithching, dãy K-Q, lớp 9D-1...(Nhật Lam Lặng nặng, vào vấn đề chính nhanh. Min: Vâng - _ -)

- Mọi người, mau chọn phương pháp chiến đấu cho mình đi nhé. Có 7 lựa chọn, 1 là điệp viên, 2 là trộm, 3 là phòng thủ, 4 là tấn công trực tiếp, 5 là tấn công gián tiếp, 6 là máy tính, 7 là sát thủ. Mọi người mau chọn đi.

- Sao lại có trộm ở đây? - Linh Đan chau mày hỏi.

- Cái gì cũng có nguyên do của nó hết nhé.- nó mỉm cười đến nó cũng chẳng hiểu sao tổ chức này lại đào ra được phần trộm này, nên nó cũng chẳng biết giải thích ra sao nữa.

Sao 15' chọn lựa, nó đưa ra kết quả cuối cùng như sau:

- Điệp viên gồm Vũ Linh Trang và Lucia Thiên Thư, trộm là Âu Dương Thiên Phong và Trịnh Minh Việt, phòng thủ gồm Lê Bảo Tâm và Lê Thế Minh, tấn công gián tiếp gồm và Hoàn Việt Thành, máy tính là Lý Minh Quân và Hoàng Linh Đan, Dương Thần Phong thì chọn sát thủ, còn tấn công trực tiếp là Lôi Khánh và Ngọc Hân và Lê Bảo Trâm, tôi tất nhiên làm chỉ huy biên hóa khôn lường, có.....

-Cái gì? Tại sao tôi lại phải làm việc đó với tên chết bầm này chứ hả?!!- Tiếng hét xuyên lục địa của Ngọc Hân khiến nó xém xỉu.

-Đúng, sao tôi phải làm việc với con nhỏ lúc nào cũng cần ca cần cầu này chứ?!!- Lôi Khánh tất nhiên cũng chẳng kém phần, cảm vai nó lắc mạnh.

-AAAAAA, BỎ RA. BỨC MÌNH! Rõ ràng các người tự chọn phong cách chiến đấu cho mình mà, sao lại đòi cho tôi chứ - nó cũng điên không kém, hai con người này lúc nào cũng cần xé nhau mọi lúc mọi nơi, nhưng lại hiểu ý nhau vô cùng, thế quái nào mà hai đứa điều chọn tấn công trực diện chứ, Lê Bảo Trâm thì 100% là kết hợp với Lê Bảo Tâm người đánh người phòng rồi, thế thì không làm việc với nhau thì làm việc với ma à?

Trong lúc hai con người này quay ra "cấn" nhau, nó cảm điện thoại đi ra hành lang gọi cho một người.

- Họ đã tự chọn cho mình được các phương pháp chiến đấu rồi, tuy có chút rắc rối nhỏ, nhưng tôi sẽ giải quyết nhanh thôi, bây giờ ông đến đi.

-Tôi biết rồi.-Đầu bên kia là giọng một người đàn ông.

-Uk, vậy tôi cúp máy đây.

-Khoan.

- Chuyện gì vậy?

-Có phải cô là...-người đàn ông đó lưỡng lự

-Là gì? - nó mỉm cười hỏi.

-.....Không có gì.

-Vậy thôi nhé.- Nó cúp máy, nhìn lên trời rồi mỉm cười lại, một lúc sau nó khẽ thở ra:

-Sunshine, tôi làm vậy....sẽ ổn chứ?

"Cô hay tôi....chết?"

- Nhật Lam, có thứ gì đó đang tiến về chúng ta kìa.- Linh Đan ngạc nhiên nhìn về phía cửa sổ. Ngọc Hân cùng Lôi Khánh liền buông nhau ra rồi chạy ra ngó.

-Đến rồi sao?- nó nhếch mép, ông già này nhanh thật.

-Hả? Cái gì đến?- Hoàng Việt Thành nhướn mày hỏi.

Nó không đáp mà nhìn về phía cửa sổ, một cái bóng không rõ hình thù màu đen nhảy liên tục từ mái nhà này ra mái nhà khác, sau khi chỉ còn cách lớp

khoảng 2 mét, cái bóng đó nhảy lên cao và biến mất khỏi tầm mắt của chúng nó.

- Nó đâu rồi?- Vũ Linh Trang ngạc nhiên cố rướn cổ ra ngoài tìm cái bóng đó.

Bỗng giọng nói của một người đàn ông vang lên.

- Tôi ở đây.

-Á, giật cả mình- Bảo Tâm và Bảo Tâm đồng thanh hét lên. Ngoài cửa là một người đàn ông bận đồ vét đen, cùng với một cái áo choàng đen. Ông ta không trẻ lắm, tầm 45 tuổi, cả người toát lên khí chất của một người lãnh đạo. Nhưng nghe giọng ông ta như một người đàn ông 30 tuổi vậy.

Nó ngược lại không những không cảm thấy kì lạ mà bước lên chỗ người đàn ông đó.

- Giới thiệu với mọi người, đây là Mishou Kenta, tôi đã nói về ông ta hôm qua rồi đó.

-Thì ra là vậy.-Lý Minh Quân gật gù.

-Tôi đến đây với hai mục đích thứ nhất, là thông giới thiệu về Sushinny và một số quy tắc, đồng thời giới thiệu về nữ vương và nam vương của Sushinny.

- Nữ vương và nam Vương? Nữ vương thì chắc chắn là Nhật Lam rồi vậy còn Nam vương? Hẳn là ai?- Âu Dương Thiên Phong quay ra nhìn nó.

-Chịu- nó nhún vai, quả thực nó cũng chưa gặp tên nam vương đó lần nào cả.

-Ế, cậu không biết?-Lê Thế Minh nhướn mày.

- Vậy chắc là chúng ta lại tự chọn nhi- Lucia Thiên Thư nghiêng đầu nhìn nó. Nó lền lắc đầu, tỏ ý không biết.

- Nếu chọn tôi chọn Thần Phong- Lôi Khánh giơ tay mỉm cười.

-Đúng đó- Ngọc Hân gật đầu như gà mổ thóc. Nếu Nhật Lam làm nữ vương thì chỉ có Dương Thần Phong đủ khả năng làm nam vương thôi.

- Không, nam vương do chúng tôi chọn, cậu ta sẽ đến đây nhanh thôi, còn về cậu nhóc Thần Phong là cậu ư?- Mishou Kenta lên tiếng giải đáp thắc mắc của tụi nó, đồng thời chỉ tay vào Dương Thần Phong đang đứng dựa vào tường.

-Đúng- Dương Thần Phong thờ ơ nói.

-Hừm, có khí chất tốt, ánh mắt tốt lắm nhưng làm việc thì chưa biết thế nào- Mishou Kenta đánh giá một lượt về Dương Thần Phong rồi mỉm cười nói tiếp.

-Nghe nói cậu cũng chọn làm sát thủ, nam vương cũng vậy để xem cậu ta hay cậu giỏi hơn.

-Tôi cũng muốn biết thực lực của tên nam vương đó.-Dương Thần Phong nhếch mép, hẳn cũng mong gặp gỡ đồng nghiệp của hắn, xem tên đó có thực sự giỏi như Mishou Kenta nói không.

Mishou Kenta nghe vậy chỉ cười mà không nói gì mà quay ra nhìn nó đang khoanh tay dựa vào hành lang, ánh mắt đầy ẩn ý."Nhật Lam, cô sẽ bất ngờ lắm đấy."

Bạn đang đọc truyện *chị Hai Huyền Thoại 12D-1* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Nam Vương

-Này, ông bác định bắt tụi này đợi đến bao giờ nữa hả?- Lôi Khánh bất mãn lên tiếng, tên này mồm thì nói cái tên nam vương đó đến ngay vậy mà nửa tiếng đồng hồ rồi mà có thấy mặt đâu.

-Này, tôi mới 32 tuổi thôi đấy ai là ông bác hả?- Mishou Kenta bất mãn lên tiếng, nhìn ông ta cũng đâu quá già chứ.

-Hả? Không phải ông 50 rồi sao?- Âu Dương Thiên Long giật mình hỏi.

-Cái gì? Cậu.....- Mishou Kenta vừa định phản bác thì một giọng nói nam đầy vẻ tức giận từ phía sau vọng tới:

-Này, ông già, ông tính chơi tôi sao? Tôi hôm trước nói tôi bay sanh Anh tìm hiểu về tên chết tiệt gì đó, vậy mà sáng nay ông lại bắt tôi quay về, ông tin tôi cho ông phát đạn vào đầu không hả?

Chúng nó ngó ra thì thấy một cậu con trai khá cao, đội mũ che kín khuôn mặt, tay đút túi quần đứng kiêu ngạo trên lan can.

Lúc này, Nhật Lam vốn đứng im lặng dựa vào hành lang không khỏi run lên. "Giọng nói này, có lẽ nào...."

-Ấy ấy, không có việc gấp thì tôi gọi cậu về làm gì? Nhưng, đừng có gọi tôi là ông-già nghe chưa.- Tất nhiên là Mishou Kenta tin rồi, nhưng mà tên Nam Vương chết dẫm này cứ mở mồm ra là ông già này ông già nọ, quả khiến ông ta cũng muốn giết cậu ta chẳng kém.

-Hờ, này ÔNG-GIÀ, ông gọi tôi về đây để làm gì?- Nam Vương không những không sợ mà còn cố tình nhấn mạnh từ ông già.

-Cậu..., haizzz hôm nay là ngày cậu gặp và làm quen với đồng đội của mình, cậu nên bỏ cái mũ đó ra trước khi tôi giới thiệu cậu với mọi người nhĩ?- Mishou Kenta không biết nói gì, đành bó tay với cậu ta, quay vào chủ đề chính nếu không không chỉ cậu ta mà mười mấy con người ở đây cũng đang có ý định giết ông ta nếu cứ đứng làm nhảm mãi vậy vấn đề vớ vẩn này.

Nam Vương nhún vai, kéo chiếc mũ xuống rồi quăng xuống dưới lầu. Sau khi cậu ta bỏ mũ xuống, mọi người đã có thể nhìn rõ chân dung khuôn mặt của cậu ta. Cậu ta nhìn qua chắc tầm tuổi chúng nó, tuy không phải thuộc loại đẹp trai xuất chúng gì nhưng ngũ quan khá ưa nhìn, có điều khí chất của cậu ta lại khiến người ta không thể bỏ qua sự tồn tại của cậu. Nam vương sở hữu dáng người cao lớn, làn da ngăm đen, cả người toát lên sự ngông cuồng, kiêu ngạo khiến ai đứng gần cũng cảm thấy áp lực không hề nhẹ. Vừa nhìn thấy mặt cậu ta, nó liền mở to mắt, nước mắt bỗng dung chảy xuống.

-Mọi người, xin giới thiệu, đây là Nam vương mà tôi nhắc đến, tên cậu ta là....- Mishou Kenta còn chưa kịp nói hết câu, đã nghe thấy giọng ghen ngào của nó:

- Vũ Phong...Phong...Phong....

Lúc này, Vũ Phong cũng quay ra coi thử xem ai lại biết tên hán thì cũng bị hình bóng đó làm cho giật mình.

-Nhật Lam, Nhật Lam phải không?- Vũ Phong kinh ngạc thốt lên.

Nó gật đầu, nước nờ lao vào người Vũ Phong khốc lớn, mà Vũ Phong cũng ôm chặt lấy cô như sợ đánh mất báu vật quý giá. Cả lũ 9D-1 bị cảnh tượng trước dọa cho ngây người, nhất thời không thốt lên lời.

-Ê, cậu ta sao lại biết lớp trưởng vậy?- Âu Dương Thiên Phong huých vào người Trịnh Minh Việt hỏi nhỏ.

-Ai biết.-Trịnh Minh Việt lắc đầu.

-Im lặng nào

Mishou Kenta bỗng nhiên làm động tác im lặng với chúng nó, nhìn cảnh tượng trước mặt không hề ngạc nhiên mà còn cười đầy ý vị.

-Nhật Lam, em vẫn không thay đổi gì nhĩ, vẫn thấp như ngày nào-Vũ Phong sau khi bình tĩnh lại, mỉm cười vuốt tóc nó.

-Huhu, anh thì thay đổi nhiều lắm luôn, tí nữa em không nhận ra, ai bảo ngày trước anh vừa lùn vừa trắng như đàn bà, mà bây giờ tự dưng cao lớn và đen đi nhiều quá.-Nhật Lam thút thít trong lòng Vũ Phong, mà hán vừa nghe nó nói xong liền đen mặt, cảm thấy như một đám quạ bay qua đầu.

Nó chui từ trong lòng hán ra, lau sạch nước mắt. Quay ra mỉm cười với tụi nó đang đứng như chò chông ở cửa lớp:

- Mọi người, giới thiệu với mọi người đây là Vũ Phong, anh ấy là nam vương thì ai cũng biết rồi nhưng mình giới thiệu thêm, đây chính là chồng tương lai của tôi đó nha- vừa nói nó vừa khoác tay hán vừa cười tít mắt.

-Ê....HẢ~~ Tất cả cả đám 9D-1 đều đồng thanh hét lên.

Bạn đang đọc truyện *chị Hai Huyền Thoại 12D-1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Cẩn Cứ

- Chồng chưa cưới?- Ngọc Hân há hốc mồm, to đến nỗi gần như có thể nhét vừa một quả trứng gà.

-Ừ, có chuyện gì sao?- Nhật Lam ngoác miệng cười hóm hờ.

-Không thể nào loạn rồi, loạn thật rồi.- Linh Đan không ngừng lẩm bẩm trong miệng. Bộ dạng như chúng phải tà. Nó đứng đó nhìn mọi người bằng ánh mắt khó hiểu." Có gì không đúng sao mà bọn họ lại thành ra thế này nhỉ?"

Lúc này bỗng có một người điem tình bước lên, đó không ai khác chính là Thần Phong, cậu ta đến gần Vũ Phong, đưa bàn tay ra, cất tiếng nói:

-Hân hạnh được gặp cậu, tôi là Dương Thần Phong.

Sự ngạc nhiên thoáng qua mắt của Vũ Phong nhưng nhanh chóng biến mất. Cậu ta nhếch mép bắt tay Thần Phong theo phép lịch sự, rồi hồ hững chào hỏi lại:

-Vũ Phong, rất vui được gặp cậu.

Cảm thấy không khí hơi gượng gạo,nó vội chuyển chủ đề.

-Đang nào mọi người cũng đầy đủ cả rồi, Kenta-senpai, ông dẫn mọi người đi thăm căn cứ đi.

-Kenta-senpai, tớ tưởng senpai chỉ dùng cho đàn anh/chị thôi chứ, còn ngài Mishou Kenta không phải là....- Lucia ngạc nhiên hỏi. Thấy vậy nó liền cười hề hề:

-À, nhìn vậy chứ Kenta-senpai là thế hệ Sushiny thứ 1, còn chúng ta là Sushiny thế hệ thứ 2. Gọi là senpai là đúng mà.

-Gần vậy sao? Thiên Long giật mình. Cách hai thế hệ thôi mà nhìn ông ta già hơn chúng nó bao nhiêu.

-Ừ, đúng không, Kenta-senpai? -nó cười hỏi.

-Ừm, nhưng....

- Đi thôi, nhanh lên nào.- Mishou Kenta còn muốn nói gì đó nhưng lại bị nó chặn họng, đành thôi.

Sau hơn 15' đi đường, cuối cùng tụi nó cũng đến nơi gọi là căn cứ. Là một căn hầm nhỏ dưới nhà nó. Có thông thẳng từ phòng nó. Tất cả nhanh chóng tản ra thăm qua căn cứ của tụi nó.

- Ngạc nhiên nha, lớp trưởng, không ngờ dưới phòng cậu cũng có một căn hầm nha-Lucia vừa ngó nghiêng vừa cất giọng cảm thán.

- Nhật Lam.

-Hả?

-Gọi tớ là Nhật Lam được rồi.- Nó mỉm cười nói. -Nghe từ lớp trưởng cứ xa lạ thế nào ấy, dù sao bây giờ chúng ta cũng không đơn thuần là bạn bình thường nữa mà. Coi nào hay tớ gọi cậu là Lucia-chan nhé!

Lucia ngây người, trong đầu bỗng hiện ra một cuộc đối thoại.

-Nè, Lucia-chan.

-Lucia-chan?

-Ừ, vì tớ với Lucia-chan là bạn mà.

-Nực cười, ta với người là kẻ thù.

-Thì sao chứ, ai bảo kẻ thù không được làm bạn chứ.

-Người không hiểu hay cố tình không hiểu? Chúng ta mãi mãi là hai đường thẳng song song. Không bao giờ có bất cứ điểm giao nhau cũng như mối quan hệ nào. Ta với người mãi mãi không bao giờ làm bạn của nhau được.

-Không phải chứ. Nhưng cậu đã hứa làm bạn của tớ mà. Cậu không được nuốt lời đâu nha.

-Hả, hình như ta quên rồi.

-Không thể nào.... Nhưng dù thế nào đi nữa tớ sẽ luôn là bạn của cậu.

-... Tùy người.

-Lucia?- giọng nói của nó lời Lucia Thiên Thư về hiện thực.

-A..không sao. Mà Nhật Lam này hay tớ với cậu trở thành bạn thân được không? Hơi đường đột nhưng mà...

-Ok- nó không do dự nhận lời khiến Lucia hơi ngạc nhiên.

-Ê, Lucia, lớp trưởng mau lại đây đi- Lê Thế Minh bỗng gọi to.

-Ra ngay, Lucia-chan, đi nào!

-Ừ.

Thì ra Mishou Kenta dẫn chúng nó thăm quan một căn phòng. Trong đó treo rất nhiều ảnh của các thành viên Shiny trên tường, cùng với rất nhiều vũ khí và hồ sơ. Đang thăm quan, bỗng Lôi Khánh lên tiếng thu hút sự chú ý của chúng nó vào bốn bức ảnh to nhất ở giữa phòng.

-Họ là ai vậy?

Mishou Kenta im lặng một chút rồi trầm tư nói:

- Họ chính là từ trái sang Aida Reika, Hoshiroza Tsubomi, Nguyễn Minh Hoàng. Và cuối cùng là Shiny Princess.

-Shiny Princess?

-Đó là người giỏi nhất trong các Shiny mà chúng tôi đào tạo. Nhưng cô ấy lại hi sinh mình để cứu sống kẻ thù của mình.

-Không thể tin được.

-Hi sinh để cứu sống kẻ thù của mình.

Hai nhỏ Trâm và Tâm ngạc nhiên nói. Bức ảnh đó chụp lúc ấy chắc chúng nó 6 tuổi. Shiny Princess là một cô gái khoảng 20 tuổi. Mái tóc ngắn ngang vai và có hai mai dài đến ngực. Ngũ quan thanh tú, cô ta mặc một bộ đồ bó sát màu đen. Thoạt nhìn có vẻ giống Aida Reika và gần như giống nó như đúc.

-Cũng chính cô ấy báo mộng nói rằng mọi người chính là Shiny đời 2. Đặc biệt là cô đó Nhật Lam. Cô ấy nói cô là người duy nhất đủ khả năng thay thế Shiny Princess.

Nhật Lam giật mình. Quay ra nhìn cô gái giống mình như đúc trong ảnh.

-Tôi ư?

Bạn đang đọc truyện *chị Hai Huyền Thoại 12D-1* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Lật Mặt Như Trở Bàn Tay

Nhật Lam giật mình. Quay ra nhìn cô gái giống mình như đúc trong ảnh.

-Tôi ư?

-Đúng vậy, tuy nói cô đủ khả năng thay thế Shiny Princess nhưng cô ấy lại muốn Lucia Thiên Thư là Shiny Princess đời thứ 2.- Mishou Kenta gật đầu, nói.

Lucia Thiên Thư ngẩng đầu nhìn cô gái trong ảnh một hồi, rồi khẽ cúi đầu cất giọng hơi buồn hỏi:

-Tại sao cô ấy muốn chọn tôi là Shiny Princess đời 2 mà không phải Nhật Lam?

-Tôi không biết, đó là ý của cô ấy, tôi chỉ làm theo thôi- Mishou Kenta vừa nói vừa nhìn Lucia Thiên Thư một lượt.

-Vậy còn tôi?- Nhật Lam quay người đi lên phòng nó, vừa đi vừa cất giọng đều đều.

Thấy nó bỏ đi, Vũ Phong lại tưởng nó không vui liền đuổi theo nó.

-Nhật Lam em đừng buồn có lẽ cô ấy có nguyên do nào đó nên mới chọn...

Nhật Lam không buồn dừng bước, ngắt lời Vũ Phong :

-Em biết, ý em là nếu em không phải Shiny Princess đời 2 mà là Lucia thì có lẽ cô ấy mới là người lãnh đạo chứ không phải em. Vậy em sẽ là người như thế nào trong tổ chức? Em đang muốn hỏi Kenta-senpai như vậy đây.

Đến cầu thang cô bỗng quay đầu lại nhìn Mishou Kenta bằng ánh mắt khiêu khích. Mishou Kenta dường như đã lường trước được thái độ này của nó, chỉ hờ hững đáp lại nó :

-Tùy cô, nhưng như cũ cô vẫn là người chỉ huy.

-Vậy ý của Kenta-senpai là muốn tôi làm Shiny Queen phải không?-nó cười cợt nhả

-Cô...-Mishou Kenta bị câu nói của nó làm cho tức giận: Cô biết mình đang nói gì không?

-Tôi biết chứ, nhưng cao hơn Princess chính là Queen, vậy tôi là Shiny Queen thì đúng rồi. Hay ông sợ tôi lại tiếp bước con đường của Setsuna hả? -Nó nhìn khuôn mặt đỏ ửng vì tức giận của Mishou Kenta, cười lớn bỏ lên trên. Vũ Phong nhìn Mishou Kenta một lúc rồi đuổi theo Nhật Lam.

- Cô ấy sao vậy?- Lôi Khánh vẫn chưa hết ngạc nhiên trước thái độ quay ngoắt 180 độ của nó. Dường như vừa rồi là một ai khác chứ không phải là Nhật Lam thường ngày mà bọn nó biết.

-Setsuna là ai?- Ngọc Hân quay ra hỏi Mishou Kenta, nhưng đập vào mắt cô là khuôn sầm sì của ông ta, khiến nhỏ im bật.

Lúc này, Lucia đang đứng cúi mặt, bỗng ngẩng đầu nhìn chằm chằm bức ảnh của Shiny Princess, khẽ nói gì đó mà không ai nghe được. Không khí trong căn phòng bỗng trở nên nặng nề.

-Được rồi mọi người về đi, bắt đầu từ tuần sau, chúng ta sẽ tập luyện, buổi tập đầu tiên là thứ 2 đừng quên. - nói dứt lời, Mishou Kenta quay người đi ra một hướng khác không phải lối ra, để mặc tụi nó đứng trơ chọi trong phòng.

Thấy những nhân vật quan trọng bỏ đi hết, Ngọc Hân nhanh chóng lên tiếng xua tụi nó đi về. Sau khi mọi người đã đi lên cầu thang gần hết, Thần Phong đang định đi thì thấy Lucia vẫn đứng thẫn thờ ở góc 5 bức ảnh.

-Thư, chúng ta đi thôi.

Nghe hán gọi Lucia Thiên Thư có chút giật mình, quay người đi theo Thần Phong, cũng không quên quay đầu lại nhìn một lần nữa rồi mới đi lên cầu thang.

- Hoàng Yến là ai?- Lucia đang bước đi thì bị Thần Phong làm cho giật mình. Khẽ mỉm cười:

-Không ai cả, cô ấy chỉ là người bạn tưởng tượng của em thôi.

- Thật chứ?

-Ừ.

Không gian lại trở nên im lặng, chỉ còn nghe được tiếng những bước chân đều đều của cả hai. Bỗng Thần Phong lên tiếng phá vỡ sự im lặng:

-Gần đây em lạ lắm

Lucia Thiên Thư khẽ ngửa mặt lên, mỉm cười đầy mệt mỏi:

-....Có lẽ em đã để cô ấy ám ảnh quá nhiều, phải chăng đã đến lúc quên rồi?

----- tôi giải phân cách chuyển cảnh-----

-Haizzzzz cuối cùng đã lên tới nơi leo gần 200 bậc mọi muốn chết- Âu Dương Thiên Long vừa leo đến nơi đã thở hồng hộc, nằm vật ra than thở.

-Đúng đó sao nó lại dài đến thế chứ 4&*#¥\$#@.-Linh Đan cũng vừa tới nơi liền than vãn này nọ.

-Mới có thể mà đã than thì lúc luyện tập mọi người định thế nào?- Vừa ngẩng đầu, Linh Đan liền hóa đá khi nhìn thấy bộ mặt tươi cười của nó.

-Sao vậy, thôi chắc mọi người mệt rồi, để tôi gọi người đưa mọi người về nhé.

-Thôi...không cần đâu, tụi nàu về được mà- Trịnh Minh Việt lắc đầu nguây nguẩy, mấy đứa khác nghe vậy liền gật đầu lia lịa. Cô nàng Nhật Lam nay lật mặt còn nhanh hơn trở bàn tay, thật sự làm cho tụi nó chút sợ nha .

Thấy thái độ kì lạ của chúng nó, Nhật Lam khẽ bĩu môi:

-Vậy thì thôi.

-Vậy nhé, bye bye

Vừa dứt lời, cả lũ chúng nó nhanh chóng biến đi hết. Để lại mình nó cùng Vũ Phong đứng trơ chọi trong phòng.

-À mà này, Lucia và Thần Phong đâu?-nó bỗng sực nhớ ra, quay ra ngó nghiêng. Cùng lúc này Lucia cùng Thần Phong đi từ tầng hầm lên.

Lucia cùng Thần Phong gặp nó cùng Vũ Phong thì dừng lại, thời gian bỗng như bị ngưng đọng, bốn người họ đều giữ nguyên tư thế nhìn đối phương.

Bạn đang đọc truyện *chị Hai Huyền Thoại 12D-1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Nói Chuyện

Nhật Lam còn chưa kịp mở lời thì Thần Phong đã dắt Lucia đi thẳng. Bị kéo đi nhưng Lucia Thiên Thư không hề phản kháng chỉ khẽ cup mắt, im lặng bước theo.

-Chờ chút.- Thần Phong cùng Lucia còn chưa kịp bước chân ra khỏi cửa, nó bỗng lên tiếng.

-Tôi muốn nói chuyện riêng với Lucia-chan.- nó vừa nói, vừa bước đến kéo tay còn lại của Lucia Thiên Thư. Tuy vậy Thần Phong ở bên này cũng không chịu buông tay. Nhật Lam thấy vậy thì đưa mắt nhìn chằm chằm Thần Phong, hắn cũng đưa mắt nhìn lại. Hai người cứ thế giữ nguyên tư thế một hồi thì, Lucia lên tiếng:

- Phong buông em ra, em muốn nói chuyện với Nhật Lam.

Tuy vậy hắn vẫn không buông tay mà chỉ dời tầm mắt xuống nhìn cô, vẻ mặt không có ý gì là muốn buông tay.

-Thần Phong tôi với cậu nói chuyện được không?- Vũ Phong nói rồi đi ra ngoài ban công. Thần Phong không nói gì nhưng cũng buông tay đi theo Vũ Phong ra ban công.

Lúc này chỉ còn hai người là Lucia và Nhật Lam. Nó kéo cô vào giường ngồi xuống và hỏi:

- Lucia-chan, cậu có muốn làm Shiny Princess không?

-Chuyện này thực ra...- Thấy Nhật Lam hỏi thẳng như vậy, Lucia cũng có chút bối rối, lời nói trở nên ngập ngừng. Nhưng lại bị nó chặn lại:

- Có hay không?

- C..có. - cô khẽ cúi đầu nói nhỏ.

- Vậy thì tốt, tớ không vướng mắc gì nữa rồi. -Nhật Lam cười xòa, vẻ mặt căng thẳng cũng biến mất.

- Chuyện này...- thấy nó thoải mái như vậy, Lucia cũng hơi bất ngờ.

-Đừng lo, tớ không sao đâu, chỉ cần cậu vui là được rồi.-Nhật Lam mỉm cười khẽ nắm bàn tay của Lucia Thiên Thư.

...

Cùng lúc này ngoài ban công, hai tên con trai nói chuyện vô cùng nghiêm túc.

-Cậu gọi tôi có chuyện gì?- Thần Phong dùng bộ mặt vô cảm nhìn Vũ Phong.

-Cậu có thành kiến với Nhật Lam? - Vũ Phong cũng không vòng vo, hỏi thẳng vào vấn đề chính. Thần Phong cũng chẳng giấu diếm:

-Đúng.

-Vì sao?- Vũ Phong hỏi lại. Thần Phong không trả lời ngay mà lại im lặng.

-Cậu khúc mắc về thân thể của cô ấy?- Vũ Phong không đợi Thần Phong mà trả lời luôn. Hắn nhìn cậu một lúc không khẳng định cũng không phủ định. Không gian lại trở nên im lặng. Lúc này Vũ Phong lại lên tiếng tiếp.

-Đúng là Nhật Lam có vẻ rất bí ẩn cậu đề phòng cũng không sai. Nhưng tôi cũng muốn nói cho cậu biết, cô ấy đúng là không đơn giản như cậu nghĩ

nhưng ngừng điều tra về cô ấy đi! Có những điều mà cậu không nên biết quá nhiều đâu. -nói xong cậu đi thẳng vào trong. Thần Phong lúc này đã rơi vào trạng thái trầm ngâm.

-Hai người nói chuyện xong rồi à?- Nhật Lam vui vẻ đi về phía cậu.

-Ừ, em cũng vậy à?- Vũ Phong nhìn Lucia đứng ngoài cửa rồi quay ra hỏi cô.

-Xong rồi. Hi hi. - cô cùng Lucia nhìn nhau cười ý vị.

-Anh về trước, đợt 9D-1 ngày mai sẽ bắt đầu khóa huấn luyện- Nói đoạn cậu ta bước đi thẳng. Lúc này Thần Phong cũng đã đi vào, nhìn Nhật Lam rồi bước thẳng đến chỗ Lucia.

-Về thôi.

-Tớ về đây, bye bye.- Cô gật đầu quay sang tạm biệt nó.

-A để tớ tiễn hai người- nó cười rồi tiễn họ đến cổng.

-Vậy nhé, à nhắc hộ mình 9D-1 bắt đầu từ mai sẽ bắt đầu khóa huấn luyện, bảo họ chuẩn bị tinh thần trước đi nhé!- Nó sực nhớ ra gọi với theo Lucia và Thần Phong.

-Tớ hiểu rồi, chào nhé.-Lucia gật đầu vẫy vẫy tay với nó

-Bye hẹn mai gặp lại.- Còn Nhật Lam thì vẫy cả hai tay đến khi họ đi khuất mới quay vào nhà.

T/G: Vì bây giờ nghỉ hè rồi đâm ra mình sẽ đăng chương mới không có định cho đến tháng 8. Sau khi đến tháng 8 mình sẽ chuyển lịch như cũ thành thứ tư hoặc chủ nhật nhé. Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *chị Hai Huyền Thoại 12D-1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Thứ 2

7.00 sáng:

- Nhật Lam, em dậy chưa? Có cậu bạn nào đang đợi ngoài này nè.- Nguyệt Nữ gõ cửa phòng nó một lúc chẳng thấy ai trả lời, thờ dãi quay ra nhìn Vũ Phong.

-Em đợi ngoài này một chút nhé, chị sẽ gọi nó ngay.- nói đoạn cô mở cửa phòng đi vào, rồi đóng sập cửa trước khi Vũ Phong kịp ngó vào. Một lúc sau, căn phòng bỗng phát ra những tiếng động kì lạ, đúng 10' sau, nó quần áo chỉnh tề đứng trước cửa phòng cùng chị nó.

-Giời thật.- Vũ Phong cảm thán nhìn Nguyệt Nữ. Chơi với nó bao nhiêu năm đây là lần đầu tiên cậu thấy nó dậy và chuẩn bị trong 10'. Nó vốn không phải loại ham ngủ gì nhưng, gọi dậy lúc 6h từ 6h45 mới thấy người.

-Em nghỉ vậy sao?- Nguyệt Nữ đưa một tay lên ôm má, cười tươi. Nhật Lam thấy thế lườm chị nó một hồi, chẳng nói chẳng rằng kéo Vũ Phong xuống lầu. Chị nó đã quen rồi nên chỉ đứng đó vẫy tay chào.

Vừa ra đến cổng, Vũ Phong liền quay ra nhìn Nhật Lam, hỏi nhỏ:

-Bây giờ em định đi đâu?

-À có lẽ sẽ đến trường, hôm nay là thứ hai nên phải chào cờ. Sau đó em sẽ lòi tui 9D-1 đi luôn.- Nhật Lam vừa dắt xe (xe đạp điện nhé) vừa trả lời.

-Ừ, vậy anh sẽ đợi trong lớp học.- Vũ Phong gật đầu leo lên xe chuẩn bị đi.

-Hả? Anh không phải học sinh trường này có thể vào sao? - nó ngạc nhiên nhìn cậu.

-Ai bảo em thế?- Vũ Phong vừa nói vừa chỉ vào bảng tên đeo trước ngực. Đúng là cậu học chung trường của nó nhưng lại là lớp 9A-1, lớp chọn nha.

-Vậy mà không nói sớm. Mà khoan 9A-1?-nó đang bĩu môi bỗng chợt nghĩ ra, đó Không phải cái lớp của con nhỏ Trương gì đó sao? Nói mới nhớ cái vụ của tên dờ hơi Âu Dương Thiên Phong, mấy ngày nay mãi lo chuyện này quá nên quên. Hôm nay hình như là ngày tổng kết kì thi giữa kì nha. Coi bộ

lại có một vấn đề cần giải quyết rồi nha.

Mãi suy nghĩ linh tinh Vũ Phong đã phóng đi lúc nào không biết. Nghe thấy tiếng xe nó vội leo lên xe đuổi theo.

-Ê đợi em với.

Đến nơi đã là 7h15', cổng trường đã đóng từ lúc nào rồi, tầm này là truy bài rồi Không hiểu tên Vũ Phong làm gì mà hiên ngang vào được còn nó vừa bước chân vào cổng trường là liền có sao đỏ hỏi thăm. Nó trừng mắt nhìn tên sao đỏ lắm chuyện này, chặn nó lại hỏi đủ thứ kiểu khiến Phong của nó đi mất rồi a. Mà tên chết đấm này ở đâu ra vậy? Mọi khi có thấy đâu (T/g: tại mẹ toàn leo tường đấy ạ, có vào cổng chính đâu mà đòi gặp)

5' sau, sau khi bị lôi kéo này nọ, cuối cùng nó cũng lết được lên lớp. Lúc này 9D-1 đã có mặt đầy đủ, nói chuyện âm ỉ. Nó về chỗ gục đầu xuống bàn, lẩm bầm:

-8 năm làm học sinh gương mẫu của tôi... đang bị hủy hoại dần trong tay cái lớp này.

-Ê lớp trưởng nói gì vậy?- Ngọc Hân tò mò lại gần nhìn nó.

Nhật Lam được rồi.- Nó ngẩng mặt lên nghiêm túc nhìn nhỏ Hân. Trong lòng thầm thở buông thả nốt học kì này thôi.

-Nhưng mà...Ok- nhỏ định kháng nghị nhưng nhìn thấy ánh mắt hình viên đạn của nó đành thỏa hiệp. Cái động vật nguy hiểm này tốt nhất không nên dây vào. Còn chưa kịp nói với nhau câu gì tiếng chuông vang lên.

-Ê lớp...Nhật Lam, xuống chào cờ kia- Ngọc Hân vỗ vỗ vai nó.

-Không đi đâu.-Nó gục đầu xuống bàn xua tay với tụi nó. Chấn nó sẽ thua trong vụ cá cược cho nên tốt nhất không nên xuống nhìn mặt con nhỏ kia cho đau đầu.

Lúc này Lucia đi qua liền quay vào hỏi thăm nó vài câu liền bị nó xua đi đành miễn cưỡng đi xuống.

Hết tiết chào cờ, cả lũ lại kéo lên đã thấy Vũ Phong đứng đợi. Thế là tất cả lại ngang nhiên cúp tiết về chỗ Mishou Kenta đang đợi.

Vừa đến nơi tất cả lại gặp một vị khách. Không lạ mà lại rất quen thuộc. Một người mà không ai ngờ tới lại có mặt ở nơi này.

Bạn đang đọc truyện *chị Hai Huyền Thoại 12D-1* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Gặp Gỡ

-Trương Thùy An?- Linh Đan ngạc nhiên nhìn cô gái đứng trước mặt. Tại sao Trương Thùy An lại có ở đây chứ?

-Các người...- Trương Thùy An cũng ngạc nhiên không kém. Lúc này, Mishou Kenta mới lên tiếng.

-Trương Thùy An là Shiny Wind. Chẳng phải giới thiệu nhiều chắc các cô cậu cũng biết nhau nhỉ.

-Tại sao cô ta lại là một Shiny?- Ngọc Hân không vui hỏi Mishou Kenta.

-Trương Thùy An đã làm Shiny Wind lâu rồi, lý do thì không tiện nói nhưng cô ta cũng giống như Vũ Phong là tiền bối của các cô cậu đây.-Mishou Kenta thì chẳng thấy có gì bất thường thân nhiên nói. Còn với đám con gái 9D-1 thì tất nhiên là có vấn đề rồi. Kẻ thù truyền kiếp mà bây giờ bắt tay nhau làm việc ư, không thể nào.

-Ê Nhật Lam cậu biết chuyện này chứ?- Lucia Thiên Thư quay ra nhìn Nhật Lam. Từ đầu đến cuối nó không nói gì cả.

-Ừ ngay từ lần gặp đầu tiên tớ đã biết-nó khẽ gật đầu.

-Vì sao?- Lucia ngạc nhiên hỏi.

-Các Shiny-shinning thường có một hình xăm mờ và nhỏ trên mắt trái. Đó là hình xăm hình mặt trời, biểu tượng của tổ chức. Tùy theo cấp độ mà quyết định màu của hình xăm đó. Cấp 1 là xanh da trời, cấp 2 là màu hồng nhạt, cấp 3 là màu vàng nhạt.- nó bình ổn nói lại. Cả lũ bây giờ mới ngáy người nhìn Trương Thùy An, đúng là có hình xăm nhưng là màu xám.

-Màu của Trương Thùy An là màu xám vì cô ấy vẫn chưa tham chiến lần nào nên vẫn chưa được phong cấp.- còn chưa kịp thắc mắc, tất cả đã nghe

giọng nói trầm ổn của Vũ Phong. Cửa hắn cũng là màu xám nhạt.

Tuy vẫn còn thắc mắc nhưng tất cả lại bị Mishou Kenta lôi vào một căn phòng làm thủ tục này nọ của tổ chức. Sau khi tất cả được xăm hình lên mắt trái. Mọi người đều phải ngồi lại nghĩ tên của mình. Sau một hồi được kết quả như sau:

Các Shiny gồm có: Shiny Queen- Menga Hoàng Nhật Lam, Shiny Princess- Lucia Thiên Thụ, Shiny Wind- Trương Thùy An, Shiny Gem- Mai Ngọc Hân, Shiny Soul- Hoàng Linh Đan, Shiny Mirror- Lê Bảo Trâm, Shiny Reflect- Lê Bảo Tâm, Shiny Silent- Vũ Linh Trang.

Các Shining gồm: Shining King- Vũ Phong, Shining Night- Dương Thần Phong, Shining Fire- Lôi Khánh, Shining March- Âu Dương Thiên Long, Shining Wisdom- Trịnh Minh Việt, Shining Fortune Lê Thế Minh, Shining Rouge- Lý Minh Quân, Shining Light- Hoàng Việt Thành.

- Sau khi tất cả làm xong một vài thủ tục nho nhỏ cùng với chọn tên của mình, Mishou Kenta dẫn bọn nó đến một khu đất trống khá rộng rồi nói:

-Được rồi, mọi người đã tự chọn cho mình một cái tên rồi, bây giờ tôi sẽ hướng dẫn mọi người bài tập đầu tiên: bài tập thể lực.

- Tập thể lực? Là cái quái gì chứ?- Lôi Khánh nhìn xung quanh một hồi, nhìn khu này trông không có vẻ giống nơi tập thể dục lắm nhì.

- Không hỏi nhiều, mỗi người chạy 50 vòng hết khu đất này đi.- Mishou Kenta không buồn trả lời câu hỏi của Lôi Khánh mà thông dong đi vào một chỗ có giếng bạt mát nghỉ ngơi.

- WHAT???????

- Ông điên à?

- 20 vòng? Đùng đùa.

- Nhanh lên có 20 vòng mà đã kêu nếu sau này tham chiến các cô cậu định thế nào? nhanh lên- Mishou Kenta bỗng từ đâu lôi ra một cái roi da quất xuống đất khiến chúng nó không thể không chạy. Cứ thế được 6-7 vòng, hầu như tất cả đã gục, chỉ còn lại năm con người trâu bò của thế kỉ: Vũ Phong, Nhật Lam, Lucia Thiên Thụ, Thần Phong và Trương Thùy An.

- Tại...sao...họ có...sức chịu đựng...kinh khủng thế chứ- Ngọc Hân méo mặt nhìn năm người vẫn đang miệt mài hì hục.

- Tôi thua- Âu Dương Thiên Long ngã xuống đất, giờ cờ trắng đầu hàng.

Trong lúc những người còn lại đang nghỉ lấy sức, Mishou Kenta bỗng trầm ngâm: Trương Thùy An và Vũ Phong đã được huấn luyện trước nửa năm nên đối với họ điều này là bình thường. Thần Phong là con trai, bố lại là vận động viên thể hình nên có thể tạm chấp nhận. Nhưng còn Lucia Thiên Thụ và Nhật Lam? Người mới tập không thể nào có thể lực tốt như vậy được. Hai cô gái này từ lúc xuất hiện đến bây giờ vẫn luôn là một ẩn số với ông ta.

-Này, ông già, chúng tôi không chạy được nữa đâu- Lôi Khánh lên tiếng đề nghị.

-Không chạy được là thế nào, nếu các người còn không chạy thì đừng trách tôi ác đấy.- Mishou Kenta nghiêm mặt nói, xua cả lũ chạy tiếp.

Một lúc sau ông ta ngẩng đầu thở dài, cuộc chiến này vốn khốc liệt, dự định trận tham chiến đầu là một tháng sau, không biết tại nó có thể làm được không nữa.

Bạn đang đọc truyện *chị Hai Huyền Thoại 12D-1* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Lắm Nhảm

Đôi lời chia sẻ.

Minky xin chào mọi người. Lâu lắm rồi mình mới đăng truyện nên tranh thủ tí luôn. Thực ra bây giờ mình đang học lớp 9 nên thời gian rảnh gần như không có, dùng điện thoại cũng bị hạn chế luôn nên đôi lúc mong mọi người thông cảm. Mình sẽ cố gắng hết sức viết truyện khi rảnh và đăng vào thứ 4 hoặc chủ nhật như cũ nhé. Mong mọi người tiếp tục ủng hộ để mình full bộ này nhanh và đạt hiệu quả nhất nhé. Cảm ơn mọi người chịu bỏ vài phút ra để nghe à không đọc mình làm nhảm vớ vẩn. Để đền bù lúc mọi người đợi thì mình sẽ trả lời một số câu hỏi của các bạn nhé. Nếu bạn nào có thắc mắc thì cứ hỏi, còn nếu không có mình sẽ tự bịa vài câu cho một chương giải trí tí nhì, đằng nào cũng đang bí

Bạn đang đọc truyện *chị Hai Huyền Thoại 12D-1* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Chương 27

Kết thúc buổi huấn luyện thể lực đầu tiên, kết quả là chẳng ai qua được cả ngoài: Menga Hoàng Nhật Lam, Lucia Thiên Thư, Trương Thùy An, Vũ Phong và Dương Thần Phong. Mishou Kenta nhìn đám người mới chạy 8 vòng trong 3 tiếng như người sắp chết mà thở dài. Cuối cùng đành cho chúng nó nghỉ. Cả đám chúng nó bỏ từng bước đến nhà Nhật Lam, vừa đến cổng đã thấy chị nó đứng ở cửa đợi.

- A Nhật Lam

- Em về rồi đây- Nhật Lam đáp rồi đi thẳng vào nhà. Nguyệt Nữ cũng không lấy làm lạ, quay sang hỏi chúng nó:

- Các em là bạn của Lam hả?

Ngọc Hân thấy cô hỏi vậy gãi gãi đầu cười xuề:

- À chuyện này...cũng không hẳn....nhưng chắc là cũng gọi là bạn được nhỉ..

- Vậy thì tốt quá chị cứ tưởng Nhật Lam khó kết bạn chứ, không ngờ nó lại có nhiều bạn thế này, từ giờ về sau mong các em giúp đỡ nó nhé.- Nguyệt Nữ nghe vậy hớn hớn nói một hồi, rồi sực nhớ ra điều gì đó, bỗng nhiên nắm lấy hai tay của Lôi Khánh:

- A đúng rồi bây giờ chị có chút việc, các em cứ vào nhà chơi nhé. Cứ tự nhiên như ở nhà, sau này còn nhờ các em giúp nhiều.

- V...vâng, chị cứ mặc bọn em đi- lần này đến lượt Lôi Khánh gãi đầu gãi cổ.

Đợi chị nó đi khuất bóng không lâu, Ngọc Hân liền khoanh tay lên giọng:

- Hừ, Nguyệt Nữ vừa xinh lại dịu dàng lại nhiệt tình, chẳng trách ai kia không lung lay cho được nhè. Mà chẳng trách, tại ai kia có tính háo sắc, thấy con gái nhà ta xinh phát là tón lên, không biết gì đến xung quan cả.

- Nay, bà già, bà đang xia xói ai đấy, đã xấu lại còn xa, con gái con đũa mà không có ý tứ gì cả, không bằng một góc người ta.- Lôi Khánh thấy vậy, lườm nhò một cái rồi dài.

- A~ á à, tên hám gái kia mi bảo ai là bà già hả? Mi là cái đồ @#%&*¥\$&@...

- Hừ bà già lắm chuyện, @#%&\$¥*%&@...

Cả lũ còn lại thấy vậy chỉ biết lắc đầu, rõ ràng là đang ghen lại còn giả bộ, haizz.

Bạn đang đọc truyện *chị Hai Huyền Thoại 12D-1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.